

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries
and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

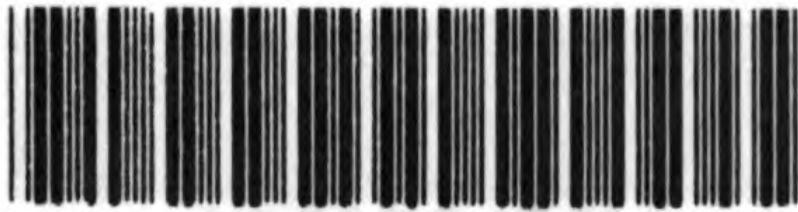
For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

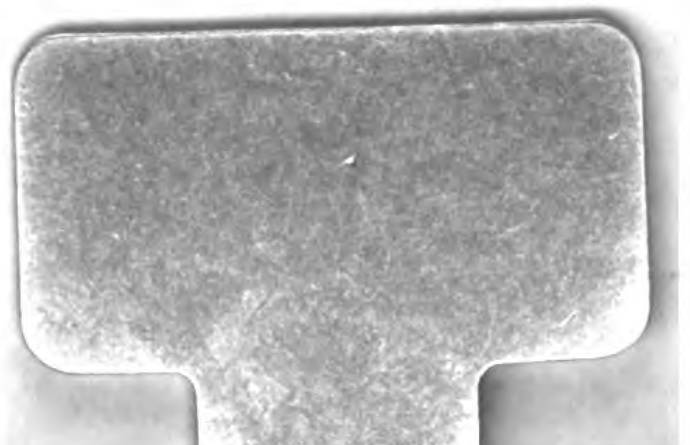

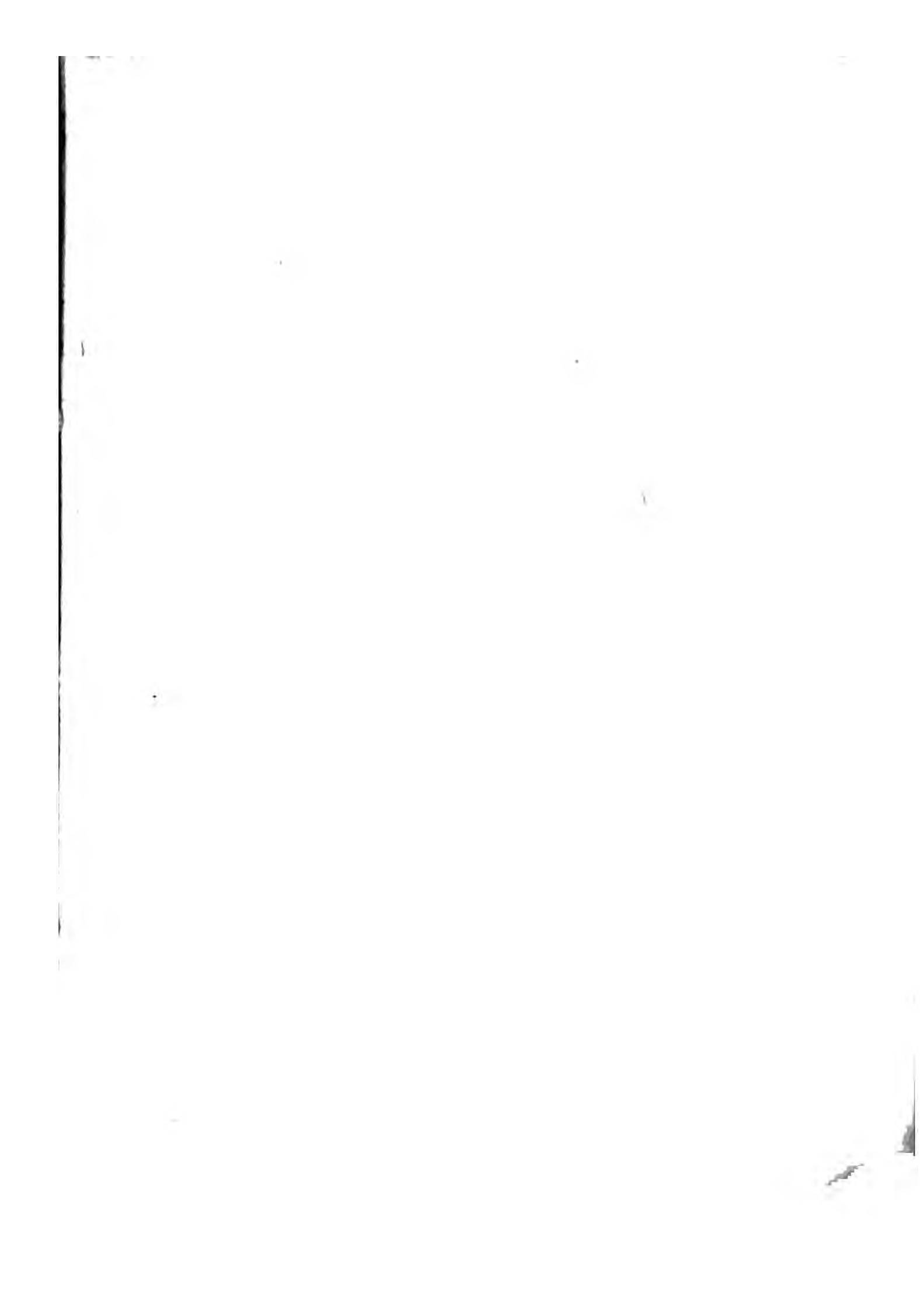
This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-
ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

600085452U

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

THE
ŒDIPUS TYRANNUS
OF

S O P H O C L E S

WITH SHORT ENGLISH NOTES
FOR THE USE OF SCHOOLS.

OXFORD,
JOHN HENRY PARKER;
AND 377, STRAND, LONDON.

M DCCC LIII.

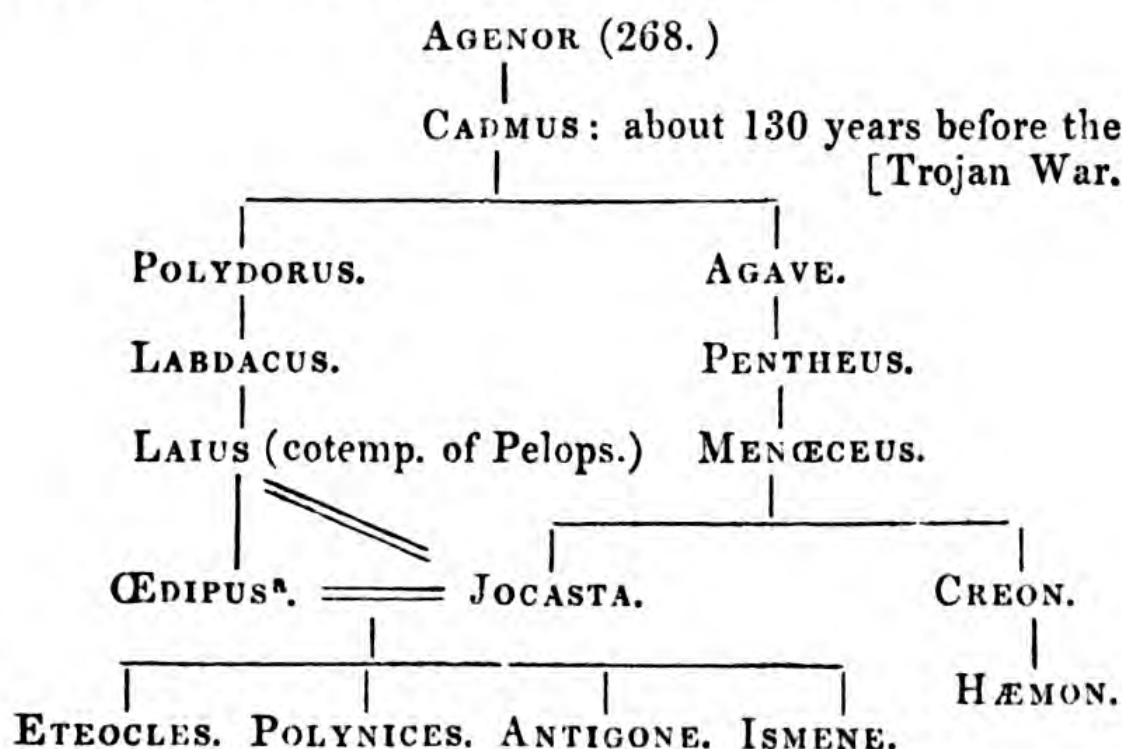
292.9.119.

OXFORD :
PRINTED BY I. SHRIMPTON.

INTRODUCTION AND ARGUMENT.

SUBJECT of the Play. Œdipus discovers that he had murdered his father, and married his mother; and blinds himself.

Œdipus was of the royal family at Thebes, the Labdacidæ, descended from Cadmus, the founder of Thebes; hence *ἄστυ* or *δῶμα Καδμείων* (29, 35); *Κάδμου τροφή*, or *λαός*, (1. 144, Ant. 1155). The descent was as follows:—

^a Hom. Od. λ. 270, &c., makes Œdipus discover the marriage with his mother immediately, so that Jocasta was not mother of his family.

INTRODUCTION AND ARGUMENT.

Laius being childless consulted the oracle of Apollo, which warned him that if he had a son, he should die by that son's hands (711—714, 1175). On the birth of a son therefore he desired Jocasta to destroy the babe; but she, not having the heart to do this, gave it to a shepherd slave (1029) to make away with (1174); who took it to Mount Cithæron with its feet^b pierced through and tied together (1034, 1349); and there falling in with a shepherd of Polybus, king of Corinth, in pity gave the child to him to take away to his own land (1178). The child was adopted by the king Polybus and Merope (775) who were childless (1024), and brought up as their son (1021—1024.) One day at a feast a drunkard taunted him with not being their genuine son (779); and as they did not satisfy him when he questioned them on the subject, he (787) secretly went to Delphi to consult Apollo. The oracle merely answered that he was destined to kill his father and marry his mother: and to avoid, as he thought, all chance of this he would not return to Corinth. Travelling alone through Phocis (733) he met in a narrow road (1399) Laius in a chariot (who was also going to Delphi, to ask, Eur. Phœn. 36, whether his son was really dead.) A quarrel having arisen, Œdipus, not knowing who he was, killed Laius and his κῆρυξ or τροχηλάτης, and attendants (752, 774, 813), except one slave who escaped (118, 756). He then travelled on into Bœotia, and came to Thebes (736); where Creon, the queen's brother, himself a descendant of Cadmus, succeeded to the throne of Laius. Thebes was now in great distress from the Sphinx; a winged animal half

^b Hence his name, Οἰδίπους, i. e. *the swollen-footed*; from οἰδέω and πούς.

INTRODUCTION AND ARGUMENT.

woman (508, 1199) half lion, who posted herself on a rock near Thebes, and proposed to every Theban who passed a riddle, 'What animal is it that is both quadruped, biped, and triped, &c.?' Whoever was unable to solve it was killed by her. In this distress Creon promised the throne and the queen's hand to any one who should solve it. Œdipus solved the riddle, and married his mother Jocasta, with whom he shared the kingdom (578). Some time afterwards Thebes was wasted by a pestilence.

Here the plot of the play begins. The scene is the front of the royal palace.

Scene 1. A body of Thebans of all ages come as suppliants before the royal palace to beg the king to endeavour to help them; he answers that he had already sent Creon to consult the oracle at Delphi (1—85). Just then Creon returns from his mission, and says that the pestilence is because of the murder of Laius, and that Apollo requires that this be avenged. Œdipus, surprised at the murder of their king having been neglected by the Thebans, undertakes to search for the murderer (87—146). The Chorus enter, and with prayer to the gods for aid, describe their sufferings (151—215).

Scene 2. Œdipus denounces with curses any one who knowing about the murder refuses to declare it (216—275). Meantime by Creon's advice (288, 555) the old blind prophet Teiresias has been sent for; who, on his arrival, hesitating to declare the truth, is reviled by Œdipus, until, stung by the reproaches, he declares him to be the murderer (353, 362). Œdipus enraged accuses Creon of having plotted against him; and Teiresias having

INTRODUCTION AND ARGUMENT.

added some mysterious hints about the further guilt of Œdipus, retires, led by his attendant; and Œdipus goes within the palace (380—462). Chorus refuses to believe these suspicions (463—511).

Scene 3. Creon enters to protest against the accusations of Œdipus, who, however, threatens him with death (623). The quarrel calls Jocasta forth (634); and by her and the Chorus' intervention Creon is allowed to depart (677).

In the following Scene (4th) Jocasta tries to convince Œdipus that no confidence is to be placed in divination; and gives as a proof the oracle that Laius was to die by his son's hand, whereas in fact the son was exposed to death, and Laius was murdered by robbers (707—725). Her account of this murder however awakens Œdipus' suspicions (726), as it answers so closely to the quarrel he had on his way from Delphi to Thebes; and hearing that one slave had escaped, he entreats that he may be sent for, and he tells his wife so much of his own life as he knew, viz. of his residence at Corinth down to his flight from thence and his quarrel on the road; and shews that the only disagreement in Jocasta's account was that Laius was killed by robbers, whereas Œdipus was alone on the above occasion (842). This, however, leads Jocasta to speak scornfully of all oracles (857) The slave is sent for (862).

The Chorus deprecates Jocasta's impiety.

Scene 5. There enters a Messenger from Corinth, who announces the death of Polybus; this confirms Jocasta's disbelief in oracles; and Œdipus believes himself clear from half of the danger threatened him by Apollo, viz. that he should murder his father. But as he expresses his fear

INTRODUCTION AND ARGUMENT.

lest the other half should still come true (976—988), viz. his incest with his mother, the Messenger (who happens to be the very man who took him as a child to Corinth) tells him that he was not son of Polybus and Merope, and relates what he himself knew of his exposure on Mount Cithæron (1016—1046). It then appears also that the slave who exposed him was the same man who escaped at the murder of Laius; so Œdipus is the more anxious to see him; but Jocasta, who knew what she had done with her child, has already caught the truth that the child was alive in Œdipus her husband, and in despair rushes out (1071).

Chorus speculates on some divine origin of their king, who had been thus found on the mountain (1086—1109).

Scene 6. The slave arrives and reluctantly tells Œdipus the rest of the story of his exposure; thus convincing him that he was Laius' son, and that he had really fulfilled the dreaded oracle (1185). Exit Œdipus.

Scene 7. Chorus having bewailed the changes of fortune (1186—1222), a Messenger enters and tells that Jocasta had hanged herself; and that Œdipus, who had rushed frantic into the palace, seeing her, put out his eyes with her brooch (1237—1285).

Scene the last. Œdipus comes forth blinded. Creon, who now is left in charge of the State (1418), addresses him kindly, and sends him within the palace till the will of the gods should be known respecting him.

DRAMATIS PERSONÆ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ. (Œdipus, King of Thebes.)

ΙΕΡΕΥΣ. (A Priest; spokesman of the company of suppliants; 15; 32; 147.)

ΚΡΕΩΝ. (Creon, brother-in-law of Laius first, and then of Œdipus.)

ΧΟΡΟΣ. (Chorus of Theban elders; of the *Κάδμου λαός* sent for by Œdipus, 144; who enter, 151; and enquire what is the response of Phœbus: hence they are different from the company who attended *Ἱερεὺς*, which latter did not retire till after they had heard Creon tell Œdipus the response, 91, 95.)

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ. (Tiresias, a celebrated blind Theban soothsayer.)

ΙΟΚΑΣΤΗ. (Jocasta, the Queen.)

ΑΓΓΕΛΟΣ. (A Messenger sent from Corinth to announce the death of King Polybus.)

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΙΟΥ. (Shepherd, slave of Laius, who carried Œdipus as a child to Mount Cithæron.)

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ. (Messenger from within the palace who tells of Jocasta's death, &c.)

MUTÆ PERSONÆ.

ΙΕΡΗΣ, &c. (Priests, old men and youths; the company of suppliants, 15, &c.)

ΠΑΙΣ ΤΕΙΡΕΣΙΟΥ. (444.)

ΠΡΟΣΠΟΛΟΣ ΙΟΚΑΣΤΗΣ. (945.)

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΙΕΡΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ γερόντων Θηβαίων.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Λαῖου.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Λιπὼν Κόρινθον Οἰδίπους, πατρὸς νόθος
πρὸς τῶν ἀπάντων λαιδορούμενος ξένος,
ἦλθεν πυθέσθαι Πυθικῶν θεσπισμάτων,
ζητῶν ἑαυτὸν καὶ γένους φυτοσπόρον.
εὐρῶν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἀμαξιτοῖς
ἄκων ἔπεφνε Λαῖον γεννήτορα.
Σφιγγὸς δὲ δεινῆς θνήσιμον λύσας μέλος
ἦσχυνε μητρὸς ἀγνοουμένης λέχος.
λοιμὸς δὲ Θήβας εἶλε καὶ νόσος μακρά.
Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἐστίαν,
ὅπως πύθοιτο τοῦ κακοῦ παυστήριον.

ἤκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
 τὸν Λαίρειον ἐκδικηθῆναι φόνον.
 ὅθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οἰδίπους τάλας
 πόρπαισι δισσὰς ἐξανάλωσεν κόρας,
 αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγχόναις διώλετο.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙ.

Ὁ τύραννος οἰδίπους ἐπὶ διακρίσει θατέρου ἐπι-
 γέγραπται. χαριέντως δὲ τύραννον ἅπαντες αὐτὸν
 ἐπέγραφον, ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιή-
 σεως, καίπερ ἡττηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὥς φησι Δι-
 καίαρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ πρότερον αὐτὸν, οὐ τύραν-
 νον, ἐπιγράφοντες, διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν
 καὶ διὰ τὰ πράγματα· ἀλήτην γὰρ καὶ πηρὸν Οἰδίποδα
 τὸν ἐπὶ Κολωνῷ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δέ
 τι πεπόνθασιν οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταί, τοὺς πρὸ τῶν
 Τρωϊκῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύοντες, ὃψέ
 ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἑλληνας διαδοθέν-
 τος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἰππίας
 ὁ σοφιστής φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρα-
 νομώτατον Ἐχέτον βασιλέα φησὶ, καὶ οὐ τύραννον·

Εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα.

(Ὀδυσσ. σ. 84.) προσαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον
 ἀπὸ τῶν Τυρρηνῶν· χαλεποὺς γάρ τινες περὶ ληστείαν
 τούτους γενέσθαι. ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου
 ὄνομα δῆλον. οὔτε γὰρ Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε
 ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιή-
 μασιν ὀνομάζει. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολι-

τεία τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσυνμνήτας
προσαγορεύεσθαι. εὐφημότερον γὰρ 'κείνο τοῦνομα.

ΑΛΛΩΣ.

Ὁ Τύραννος Οἰδίπους πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ ἐν
τῷ Κολωνῷ ἐπιγέγραπται. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράμα-
τος γνώσις τῶν ἰδίων κακῶν Οἰδίποδος, πῆρωσίς τε
τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ δι' ἀγχόνης θάνατος Ἰοκάστης.

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩΙ.

Λαΐε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς.
δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
σοῦ παιδὸς χεῖρεσσι λιπεῖν φάος. ὥς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
οὗ φίλον ἤρπασας υἱόν· ὁ δ' ἠϋξάτο σοι τάδε πάντα.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία φωνή,
καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
έρπετ' ἀκινεῖται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὅπότεν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνει,
ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφανρότατον πέλει αὐτοῦ.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Κλῦθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων,
φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἥνικα γαῖαν ἐφέρει,
πρῶτον ἔφυ τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει,
αὐχένα φορτίζων, γήραϊ καμπτόμενος.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

- ΟΙ. ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε
ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι ;
πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων·
ἀγὼ δικαίων μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα,
ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
ἀλλ', ὦ γεραιέ, φράζ', ἐπεὶ πρέπων ἔφυσ
πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε,
δείσαντες, ἢ στέρξαντες ; ὥς θέλοντος ἂν
ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν· δυσάλγητος γὰρ ἂν
εἶην τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτεῖρων ἔδραν.
- ΙΕ. ἀλλ', ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
ὄρᾳς μὲν ἡμᾶς ἡλίοι προσήμεθα
βωμοῖσι τοῖς σοῖς· οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν
πτέσθαι σθένοντες, οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς
ιερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνὸς, οἷδε τ' ἡθέων
λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον
ἀγοραῖσι θακεῖ, πρὸς τε Παλλάδος διπλοῖς
ναοῖς, ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντεία σποδῶ.
πόλις γὰρ, ὥσπερ καὐτὸς εἰσορᾷς, ἄγαν
ἤδη σαλεύει κἀνακουφίσαι κύρα

βυθῶν ἔτ' οὐκ οἷα τε φοινίου σάλου,
 φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός, 25
 φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, τόκοισί τε
 ἀγόνοις γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
 σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν,
 ὑφ' οὗ κενούται δῶμα Καδμεῖον· μέλας δ'
 Ἄιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται. 30
 θεοῖσι μὲν νυν οὐκ ἰσούμενόν σ' ἐγὼ
 οὐδ' οἶδε παῖδες ἐζόμεσθ' ἐφέστιοι,
 ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου
 κρίνοντες ἔν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς·
 ὃς γ' ἐξέλυσας ἄστυ Καδμεῖον μολῶν 35
 σκληρᾶς ἀοιδοῦ δισμὸν ὃν παρείχομεν,
 καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον
 οὐδ' ἐκδιδαχθεῖς· ἀλλὰ προσθήκη θεοῦ
 λέγει νομίζει θ' ἡμῖν ὀρθῶσαι βίον.
 νῦν τ', ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κára, 40
 ἱκετεύομέν σε πάντες οἶδε πρόστροποι
 ἀλκὴν τιν' εὐρεῖν ἡμῖν, εἴτε του θεῶν
 φήμην ἀκούσας εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἰσθά που·
 ὥς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς
 ζώσας ὀρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων. 45
 ἴθ', ὦ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν.
 ἴθ', εὐλαβήθηθ'· ὥς σέ νυν μὲν ἦδε γῇ
 σωτῆρα κλήζει τῆς πάρος προθυμίας·
 ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα
 στάντες τ' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον· 50
 ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν.
 ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότε αἰσίῳ τύχην
 παρέσχες ἡμῖν, καὶ τανῦν ἴσος γενοῦ.
 ὥς εἶπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,

ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν·
ὥς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς
ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω. 55

ΟΙ. ὦ παῖδες οἰκτροὶ, γνωτὰ κοῦκ ἄγνωτά μοι
προσήλθεθ' ἰμείροντες. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὥς ἐγὼ 60
οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.

τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἓν ἔρχεται
μόνον καθ' αὐτὸν, κοῦδέν' ἄλλον· ἢ δ' ἐμὴ
ψυχὴ πόλιν τε καὶ σ' ὁμοῦ στένει. 65

ᾧστ' οὐχ ὕπνω γ' εὐδοντά μ' ἐξεγείρετε,
ἀλλ' ἴστε πολλὰ μὲν με δακρύσαντα δῆ,
πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις. 70

ἦν δ' εὖ σκοπῶν ἠῤῥισκον ἴασιν μόνην,
ταύτην ἔπραξα. παῖδα γὰρ Μενοικέως
Κρέοντ', ἐμαντοῦ γαμβρὸν, ἐς τὰ Πυθικά
ἔπεμψα Φοίβου δώμαθ', ὥς πύθοιθ' ὃ τι
δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε ῥυσαίμην πόλιν.
καί μ' ἡμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνῳ
λυπεῖ τί πράσσει. τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα
ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου. 75

ὅταν δ' ἴκηται, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
μὴ δρῶν ἂν εἶην πάνθ' ὅσ' ἂν δημοὶ θεός.

ΙΕ. ἀλλ' ἐς καλὸν σύ τ' εἶπας οἶδε τ' ἀρτίως
Κρέοντα προστείχοντα σημαίνουσί μοι.

ΟΙ. ὦναξ Ἄπολλον, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ
σωτήρῃ βαίῃ λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι. 80

ΙΕ. ἀλλ' εἰκάσαι μὲν, ἡδύς· οὐ γὰρ ἂν κἄρα
πολυστεφῆς ᾧδ' εἶρπε παγκάρπου δάφνης.

ΟΙ. τάχ' εἰσόμεσθα· ξύμμετρος γὰρ ὥς κλύειν.
ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως, 85

- τίν' ἡμῖν ἦκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων ;
 ΚΡ. ἐσθλήν. λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
 κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν.
 ΟΙ. ἔστιν δὲ ποῖον τοῦτος ; οὔτε γὰρ θρασὺς
 οὔτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ. 90
 ΚΡ. εἰ τῶνδε χρήσεις πλησιαζόντων κλύειν,
 ἔτοιμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.
 ΟΙ. ἐς πάντας αὖδα. τῶνδε γὰρ πλεόν φέρω
 τὸ πένθος ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.
 ΚΡ. λέγοιμ' ἂν οἷ' ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα. 95
 ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ
 μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ
 ἐν τῇδ', ἐλαύνειν μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν.
 ΟΙ. ποίῳ καθαρμῷ ; τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς ;
 ΚΡ. ἀνδρηλατοῦντας, ἢ φόνῳ φόνον πάλιν 100
 λύνοντας, ὡς τόδ' αἶμα χειμάζον πόλιν.
 ΟΙ. ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην ;
 ΚΡ. ἦν ἡμῖν, ὦναξ, Λαῖός ποθ' ἡγεμῶν
 γῆς τῇσδε, πρὶν σὲ τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.
 ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων οὐ γὰρ εἰσείδόν γε πῶ. 105
 ΚΡ. τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
 τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινά.
 ΟΙ. οἱ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς ; ποῦ τόδ' εὐρεθήσεται
 ἶχνος παλαιᾶς δυστεκμαρτον αἰτίας ;
 ΚΡ. ἐν τῇδ' ἔφασκε γῇ. τὸ δὲ ζητούμενον 110
 ἀλωτόν· ἐκφεύγει δὲ τὰ μελούμενον.
 ΟΙ. πότερα δ' ἐν οἴκοις, ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Λαῖος,
 ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνῳ ;
 ΚΡ. θεωρὸς, ὡς ἔφασκεν, ἐκδημῶν, πάλιν
 πρὸς οἶκον οὐκ ἔθ' ἵκεθ', ὡς ἀπεστάλη. 115
 ΟΙ. οὐδ' ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ

- κατείδ', ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν ;
- ΚΡ. θνήσκουσι γὰρ, πλὴν εἰς τις, ὃς φόβῳ φυγῶν
ῶν εἶδε πλὴν ἐν οὐδὲν εἶχ' εἰδὼς φράσαι.
- ΟΙ. τὸ ποῖον ; ἐν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν, 120
ἀρχὴν βραχεΐαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.
- ΚΡ. ληστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μιᾷ
ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.
- ΟΙ. πῶς οὖν ὁ ληστής, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ
ἐπράσσειτ' ἐνθένδ', ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη ; 125
- ΚΡ. δοκοῦντα ταῦτ' ἦν· Δαΐου δ' ὀλωλότος
οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο.
- ΟΙ. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδὼν τυραννίδος
οὕτω πεσοῦσης εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναί ;
- ΚΡ. ἡ ποικιλῶδὸς Σφίγξ τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν 130
μεθέντας ἡμᾶς τὰφανῇ προσήγετο.
- ΟΙ. ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὐθις αὐτ' ἐγὼ φανῶ.
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφὴν·
ὥστ' ἐνδίκως ὄψεσθε καμὲ σύμμαχον, 135
γῇ τῇδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἅμα.
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ, τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκείνον ὁ κτανὼν τάχ' ἂν
κᾶμ' ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι. 140
κείνῳ προσαρκῶν οὖν ἐμαυτὸν ὠφελῶ.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάθρων
ἵστασθε, τούσδ' ἄραντες ἰκτῆρας κλάδους·
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ᾧδ' ἀθροίζέτω,
ὥς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος. ἡ γὰρ εὐτυχεῖς 145
σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ', ἡ πεπτωκότες.
- ΙΕ. ὦ παῖδες, ἰστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν

καὶ δεῦρ' ἔβημεν ὦν ὃδ' ἐξαγγέλλεται.

Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας ἄμα

σωτήρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος. 150

ΧΟ. ὦ Διὸς ἄδυεπὲς φάτι, τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου
Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας [στρ. α'.

Θήβας; ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα, δείματι πάλ-
λων,

ἰήιε Δάλιε Παιὰν,

ἀμφὶ σοὶ ἀζόμενος, τί μοι ἦ νέον, 155

ἢ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν ἐξανύσεις χρέος.

εἰπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον' Ἑλπίδος, ἄμβροτε Φάμα.

πρῶτά σε κεκλόμενος, θύγατερ Διὸς, ἄμβροτ' Ἀ-

θάνα, ἀντ. α'. 159

γαιάοχόν τ' ἀδελφεὰν 160

Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει,

καὶ Φοῖβον ἐκαβόλον, ἰὼ

τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι,

εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὑπερορνυμένας πόλει 165

ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πῆματος, ἔλθετε καὶ νῦν.

ὦ πόποι, ἀνάριθμα γὰρ φέρω στρ. β'. 167

πῆματα νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος, οὐδ' ἔνι

φροντίδος ἔγχος 170

ὧ τις ἀλέξεται. οὔτε γὰρ ἔκγονα

κλυτᾶς χθονὸς αὔξεται οὔτε τόκοισιν

ἰηίων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες· 174

ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ προσίδοις ἅπερ εὐπτερον ὄρνιν

κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς ὄρμενον

ἀκτὰν πρὸς ἐσπέρου θεοῦ·

ὦν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται· ἀντ. β'. 180

νηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ θαναταφόρα κεῖται

ἀνοίκτως·

ἐν δ' ἄλοχοι πολιαί τ' ἔπι ματέρες
 ἀκτὰν παρὰ βώμιον ἄλλοθεν ἄλλαι
 λυγρῶν πόνων ἰκτῆρες ἐπιστενάχουσιν. 185
 παιὰν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ὄμαυλος·
 ὦν ὕπερ, ὦ χρυσέα θύγατερ Διὸς,
 εὐῶπα πέμψον ἀλκάν· [στρ. γ.
 Ἄρεά τε τὸν μαλερόν, ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων
 φλέγει με περιβόητος ἀντιάζων, 191
 παλίσσυτον δρόμημα νωτίσαι πάτρας
 ἄπουρον, εἴτ' ἐς μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτας 195
 εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον ὄρμον
 Θρήκιον κλύδωνα·
 τέλει γὰρ εἴ τι νύξ ἀφῆ,
 τοῦτ' ἐπ' ἡμαρ ἔρχεται·
 τὸν, ὦ τὰν πυρφόρων 200
 ἀστραπᾶν κράτη νέμων,
 ὦ Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σῶ φθίσον κεραυνῶ.
 Λύκει' ἀναξ, τά τε σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγ-
 κυλᾶν ἀντ. γ. 203
 βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι 205
 ἄρωγὰ προσταχθέντα, τάς τε πυρφόρους
 Ἀρτέμιδος αἰγλας, ξὺν αἷς Λύκι' ὄρεα διάσσει·
 τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω,
 τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς, 210
 οἰνῶπα Βάκχον εὖιον,
 Μαινάδων ὁμόστολον,
 πελασθῆναι φλέγοντ'
 ἀγλαῶπι * * *
 πεύκα ἔπι τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν. 215

- ΟΙ. αἰτεῖς· ἃ δ' αἰτεῖς, τᾷμ' ἐὰν θέλῃς ἔπη
κλύων δέχεσθαι τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν,
ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν κακῶν·
ἀγὼ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ,
ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος. οὐ γὰρ ἂν μακρὰν 220
ἵχνευον αὐτὸ, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
νῦν δ', ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστούς τελῶ,
ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε·
ὅστις ποθ' ὑμῶν Λαῖον τὸν Λαβδάκου
κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο, 225
τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί·
κεῖ μὲν φοβεῖται, τοῦπικλημ' ὑπεξελὼν
αὐτὸς καθ' αὐτοῦ· πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
ἀστεργές οὐδέν, γῆς δ' ἄπεισιν ἀβλαβής.
εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονός, 230
τὸν αὐτόχειρα μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ
κέρδος τελῶ ἔγὼ χῆ χάρις προσκείσεται.
εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καὶ τις ἢ φίλου
δείσας ἀπώσσει τοῦπος ἢ χαυτοῦ τόδε,
ἂκ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ. 235
τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστὶ, γῆς
τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
μήτ' ἐσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινά,
μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασιν
κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν· 240
ᾧθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὥς μιάσματος
τοῦδ' ἡμῖν ὄντος, ὥς τὸ Πυθικὸν θεοῦ
μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί.
ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι
τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω. 245
κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις

εἷς ὦν λέληθεν εἴτε πλειόνων μέτα,
 κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρίψαι βίον.
 ἐπεύχομαι δ', οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
 ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνειδότος, 250
 παθεῖν ἄπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἡρασάμην.
 ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκῆπτω τελεῖν,
 ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ, τοῦ θεοῦ τε, τῆσδέ τε
 γῆς ᾧδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης.
 οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον, 255
 ἀκάθαρτον ὑμῶς εἰκὸς ἦν οὕτως εἶναι,
 ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως ὀλωλότος,
 ἀλλ' ἐξερευνᾶν· νῦν δ' ἐπεὶ κυρῶ τ' ἐγὼ
 ἔχων μὲν ἀρχὰς, ἅς ἐκεῖνος εἶχε πρὶν,
 ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον, 260
 κοινῶν τε παίδων κοῖν' ἄν, εἰ κείνῳ γένος
 μὴ 'δυστύχησεν, ἦν ἂν ἐκπεφυκότα·
 νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη·
 ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ', ὥσπερ εἰ τοῦμοῦ πατρός,
 ὑπερμαχοῦμαι καπὶ πάντ' ἀφίξομαι, 265
 ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,
 τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ Πολυδώρου τε καὶ
 τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος·
 καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὐχομαι θεοὺς
 μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινὰ 270
 μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας, ἀλλὰ τῷ πότμῳ
 τῷ νῦν φθερεῖσθαι κατὰ τοῦδ' ἐχθίονι·
 ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις
 τάδ' ἔστ' ἀρέσκονθ', ἧ τε σύμμαχος Δίκη
 χοῖ πάντες εὖ ξυνείεν εἰσαεὶ θεοί. 275

XO. ὥσπερ μ' ἀραίον ἔλαβες, ᾧδ', ἄναξ, ἐρῶ.
 οὐτ' ἔκτανον γὰρ οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω

δείξαι. τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἵργασταί ποτε.

ΟΙ. δίκαι' ἔλεξας. ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς 280

ἂν μὴ θέλωσιν οὐδ' ἂν εἰς δύναιτ' ἀνὴρ.

ΧΟ. τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ' ἁμοῖ δοκεῖ.

ΟΙ. εἰ καὶ τρίτ' ἐστὶ, μὴ παρῆς τὸ μὴ οὐ φράσαι.

ΧΟ. ἄνακτ' ἄνακτι ταῦθ' ὀρώντ' ἐπίσταμαι
μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν, παρ' οὗ τις ἂν 285
σκοπῶν τάδ', ὦναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.

ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην.
ἔπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος διπλοῦς
πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται.

ΧΟ. καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη. 290

ΟΙ. τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.

ΧΟ. θανεῖν ἐλέχθη πρὸς τινων ὁδοιπόρων.

ΟΙ. ἤκουσα καὶ γὰρ· τὸν δ' ἰδόντ' οὐδεὶς ὄρα.

ΧΟ. ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δείματος τρέφει μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς. 295

ΟΙ. ᾧ μὴ 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.

ΧΟ. ἀλλ' οὐξελέγξων αὐτὸν ἔστιν· οἶδε γὰρ
τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ᾧδ' ἄγουσιν, ᾧ
τὰληθὲς ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.

ΟΙ. ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε 300
ἄρρητά τ' οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῇ,
πόλιν μὲν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως
οἷα νόσῳ σύνεστιν· ἧς σε προστάτην
σωτήρὰ τ', ὦναξ, μῶνον ἐξευρίσκομεν.

Φοῖβος γὰρ, εἴ τι μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων, 305
πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἔκλυσιν
μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
εἰ τοὺς κτανόντας Λαῖον μαθόντες εὖ

- κτείναιμεν, ἥ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
 σὺ δ' οὖν φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν 310
 μήτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
 ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμέ,
 ῥῦσαι δὲ πᾶν μίasma τοῦ τεθνηκότος.
 ἐν σοὶ γὰρ ἐσμεν· ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
 ἔχοι τε καὶ δύναιτο κάλλιστος πόνων. 315
- ΤΕ. φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὥς δεινὸν ἔνθα μὴ τέλη
 λύει φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
 εἰδὼς διώλεσ'· οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἰκόμην.
- ΟΙ. τί δ' ἔστιν; ὥς ἄθυμος εἰσελήλυθας.
- ΤΕ. ἄφες μ' ἐς οἴκους· ῥᾶστα γὰρ τὸ σὸν τε σὺ 320
 καὶ γὰρ διοίσω τοῦμόν, ἣν ἐμοὶ πίθη.
- ΟΙ. οὐτ' ἔννομ' εἶπας οὔτε προσφιλές πόλει
 τῇδ', ἣ σ' ἔθρεψε, τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν.
- ΤΕ. ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν
 πρὸς καιρόν· ὥς οὖν μηδ' ἐγὼ ταυτὸν πάθω. 325
- ΧΟ. μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν γ' ἀποστραφῆς, ἐπεὶ
 πάντες σε προσκυνοῦμεν οἷδ' ἰκτῆριοι.
- ΤΕ. πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ'. ἐγὼ δ' οὐ μὴ ποτε
 τᾶμ', ὥς ἂν εἴπω μὴ τὰ σ', ἐκφῆνω κακά.
- ΟΙ. τί φῆς; ξυνειδὼς οὐ φράσεις, ἀλλ' ἐννοεῖς 330
 ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;
- ΤΕ. ἐγὼ οὐτ' ἐμαυτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ'
 ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.
- ΟΙ. οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
 φύσιν σύ γ' ὀργάνειας, ἐξερεῖς ποτὲ, 335
 ἀλλ' ὧδ' ἄτεγκτος κατελεύτητος φανεῖ;
- ΤΕ. ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν· τὴν σὴν δ' ὁμοῦ
 ναίουσαν οὐ κατεῖδες, ἀλλ' ἐμὲ ψέγεις.
- ΟΙ. τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη

- κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάζεις πόλιν; 340
- ΤΕ. ἥξει γὰρ αὐτὰ, κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω.
- ΟΙ. οὐκοῦν ἃ γ' ἥξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί.
- ΤΕ. οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τὰδ', εἰ θέλεις,
θυμοῦ δι' ὀργῆς ἦτις ἀγριωτάτη.
- ΟΙ. καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν, ὥς ὀργῆς ἔχω, 345
ἅπερ ξυνίημ'. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ
καὶ ξυμφυτεῦσαι τοῦργον, εἰργάσθαι θ' ὅσον
μὴ χερσὶ καίνων· εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων,
καὶ τοῦργον ἂν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου.
- ΤΕ. ἄληθες; ἐννέπω σὲ τῷ κηρύγματι 350
ᾧπερ προεῖπας ἐμμένειν, καὶ φ' ἡμέρας
τῆς νῦν προσαυδᾶν μήτε τούσδε μήτ' ἐμέ,
ὥς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάστορι.
- ΟΙ. οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε
τὸ ῥῆμα; καὶ πον τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς; 355
- ΤΕ. πέφευγα· τάληθές γὰρ ἰσχύον τρέφω.
- ΟΙ. πρὸς τοῦ διδαχθεῖς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης.
- ΤΕ. πρὸς σοῦ. σὺ γάρ μ' ἄκοντα προὔτρεψ' ἄλλω λέγειν.
- ΟΙ. ποῖον λόγον; λέγ' αὖθις, ὥς μᾶλλον μάθω.
- ΤΕ. οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν; ἢ 'κπειρᾶ λέγειν; 360
- ΟΙ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωστόν· ἀλλ' αὖθις φράσον.
- ΤΕ. φονέα σε φημὶ τάνδρὸς οὗ ζητεῖς κυρεῖν.
- ΟΙ. ἀλλ' οὗ τι χαίρων δῖς γε πημονὰς ἐρεῖς.
- ΤΕ. εἶπω τι δῆτα καῖν', ἵν' ὀργίζῃ πλέον;
- ΟΙ. ὅσον γε χρήζεις· ὥς μάτην εἰρήσεται. 365
- ΤΕ. λεληθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις
αἰσχισθ' ὁμιλοῦντ', οὐδ' ὁρᾶν ἵν' εἴ κακοῦ.
- ΟΙ. ἢ καὶ γεγηθὼς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς;
- ΤΕ. εἶπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος.
- ΟΙ. ἀλλ' ἔστι, πλὴν σοί. σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπεὶ 370

- τυφλὸς τά τ' ὦτα τὸν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἶ.
 ΤΕ. σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἅ σοὶ
 οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.
 ΟΙ. μιᾶς τρέφει πρὸς νυκτὸς, ὥστε μήτ' ἐμὲ
 μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὄρα, βλάψαι ποτ' ἄν. 375
 ΤΕ. οὐ γάρ σέ μοῖρα πρὸς γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
 ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τάδ' ἐκπράξαι μέλει.
 ΟΙ. Κρέοντος, ἧ σοῦ ταῦτα τάξευρήματα ;
 ΤΕ. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.
 ΟΙ. ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης 380
 ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,
 ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται,
 εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὕνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις
 δωρητὸν, οὐκ αἰτητὸν, εἰσεχειρίσεν,
 ταύτης Κρέων ὁ πιστὸς, οὐξ ἀρχῆς φίλος, 385
 λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἰμεῖρεται,
 ὑφεῖς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,
 δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν
 μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός.
 ἐπεὶ, φέρ' εἰπέ, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής ; 390
 πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
 ἡὔδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον ;
 καίτοι τό γ' αἰνιγμ' οὐχὶ τοῦπιόντος ἦν
 ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει·
 ἦν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προῦφάνης ἔχων 395
 οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολῶν,
 ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν,
 γνώμη κυρήσας οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθὼν·
 ὃν δὴ σὺ πειρᾶς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
 παραστατήσιν τοῖς Κρεοντείοις πέλας. 400
 κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶ συνθεῖς τάδε

ἀγηλατήσιν· εἰ δὲ μὴ ᾿δόκεις γέρων
εἶναι, παθὼν ἔγνωσ' ἂν οἶά περ φρονεῖς.

ΧΟ. ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
ὀργῇ λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπου, δοκεῖ. 405
δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.

ΤΕ. εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τὸ γοῦν
ἴσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ καγὼ κρατῶ.
οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξία· 410
ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι.
λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλὸν μ' ὠνείδισας·
σὺ καὶ δέδορκας, κοῦ βλέπεις ἴν' εἰ κακοῦ,
οὐδ' ἔνθα ναίεις, οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα.
ἄρ' οἶσθ' ἀφ' ὧν εἶ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὧν 415
τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε καπὶ γῆς ἄνω,
καί σ' ἀμφιπλήξ' μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά,
βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δὲ σκότον.
βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμὴν, 420
ποῖος Κιθαιρῶν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχῶν;
ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν,
ἃ σ' ἐξισώσει σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις. 425
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοῦμόν στομα
προπηλάκιζε. σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεται ποτε.

ΟΙ. ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν 430
ἄψορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεῖς ἄπει;

ΤΕ. οὐδ' ἰκόμην ἔγωγ' ἂν, εἰ σὺ μὴ ᾿κάλεις.

- ΟΙ. οὐ γάρ τι σ' ἤδη μῶρα φωνήσονται, ἐπεὶ
σχολῇ σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμούς ἐστειλάμην.
- ΤΕ. ἡμεῖς τοιοῖδ' ἔφυμεν, ὥς μὲν σοὶ δοκεῖ, 435
μῶροι, γονεῦσι δ', οἳ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες.
- ΟΙ. ποίοισι; μείνον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
- ΤΕ. ἥδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.
- ΟΙ. ὥς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κάσαφῇ λέγεις.
- ΤΕ. οὐκ οὖν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὐρίσκειν ἔφυς; 440
- ΟΙ. τοιαῦτ' ὀνειδίζ', οἷς ἔμ' εὐρήσεις μέγαν.
- ΤΕ. αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.
- ΟΙ. ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', οὐ μοι μέλει.
- ΤΕ. ἄπειμι τοίνυν· καὶ σὺ, παῖ, κόμιζέ με.
- ΟΙ. κομιζέτω δῆθ'· ὥς παρὼν σύ γ' ἐμποδὼν 445
ὀχλεῖς, συθείς τ' ἂν οὐκ ἂν ἀλγύναις πλέον.
- ΤΕ. εἰπὼν ἄπειμ' ὦν οὐνεκ' ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
δείσας πρόσωπον. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
ζητεῖς ἀπειλῶν, κἀνακηρύσσων φόνον 450
τὸν Λαίειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
ξένος λόγῳ μέτοικος, εἶτα δ' ἐγγενὴς
φανήσεται Θηβαῖος· οὐδ' ἡσθήσεται
τῇ ξυμφορᾷ. τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος
καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἔπι 455
σκήπτρῳ προδεικνὺς γαῖαν ἐμπορεύσεται.
φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνὼν
ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, καὶ ἥς ἔφυ
γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
ὁμόσπορός τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ' ἰὼν 460
εἴσω λογίζου· κἂν λάβῃς ἐψευσμένον,
φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν.
- ΧΟ. τίς ὄντιν' ἅ θεσπιέπεια Δελφὶς εἶπε πέτρα στρ. α'.

ἄρρητ' ἄρρητων τελέσαντα φοινίαισι χερσίν ; 465
 ὦρα νιν ἀελλάδων
 ἵππων σθεναρώτερον
 φυγᾶ πόδα νωμᾶν.
 ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρόσκει
 πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας· 470
 δειναὶ δ' αἶμ' ἔπονται
 Κῆρες ἀναπλάκητοι.
 ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος ἀρτίως φανείσα ἀντ. α'.
 φάμα Παρνασοῦ τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν.
 φοιτᾶ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν 476
 ὕλαν ἀνά τ' ἄντρα καὶ
 πέτρας ἄτε ταῦρος,
 μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων,
 τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων 480
 μαντεῖα· τὰ δ' αἰεὶ
 ζῶντα περιποτᾶται.
 δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταρασσει σοφὸς οἶωνο-
 θέτας, στρ. β'. 483
 οὔτε δοκοῦντ' οὔτ' ἀποφάσκονθ'· ὅ τι λέξω δ'
 ἀπορῶ· 485
 πέτομαι δ' ἐλπίσιν οὔτ' ἐνθάδ' ὄρων οὔτ' ὀπίσω.
 τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις
 ἢ τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτ' οὔτε πάροιθέν ποτ'
 ἔγωγ' οὔτε τανῦν πω 490
 ἔμαθον πρὸς οὗτου δὴ βασάνῳ
 ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἴμ' Οἰδιπόδα Λαβδακίδαις
 ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων. 496
 ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς ὅ τ' Ἀπόλλων ξυνετοὶ καὶ τὰ
 βροτῶν ἀντ. β'. 498
 εἰδότες· ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις πλέον ἢ γὰρ φέρεται,

κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθής· σοφία δ' ἂν σοφίαν 501
 παραμείψειεν ἀνὴρ.

ἀλλ' οὐποτ' ἔγωγ' ἂν, πρὶν ἴδοιμ' ὀρθὸν ἔπος,
 μεμφομένων ἂν καταφαίην. 505

φανερὰ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα
 ποτὲ, καὶ σοφὸς ὤφθη, βασάνῳ θ' ἡδύπολις· τῷ
 ἀπ' ἐμᾶς 510

φρενὸς οὐποτ' ὀφλήσει κακίαν.

ΚΡ. ἄνδρες πολῖται, δεῖν' ἔπη πεπυσμένους
 κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν
 πάρειμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς 515
 ταῖς νῦν νομίζει πρὸς γ' ἐμοῦ πεπονθέναι
 λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν ἐς βλάβην φέρον,
 οὔτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος,
 φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν
 ἢ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, 520
 ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
 κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.

ΧΟ. ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦναιδος τάχ' ἂν
 ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον ἢ γνώμῃ φρενῶν.

ΚΡ. τοῦ πρὸς δ' ἐφάνθη ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι 525
 πεισθεῖς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι ;

ΧΟ. ἡὐδᾶτο μὲν τάδ'· οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίνι.

ΚΡ. ἐξ ὁμμάτων δ' ὀρθῶν τε καὶ ὀρθῆς φρενὸς
 κατηγορεῖτο τοῦπικλημα τοῦτό μου ;

ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ἅ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ ὀρώ. 530
 αὐτὸς δ' ὅδ' ἥδη δωμάτων ἔξω περᾶ.

ΟΙ. οὗτος σὺ, πῶς δεῦρ' ἦλθες ; ἢ τοσόνδ' ἔχεις
 τύλμης πρόσωπον ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
 ἴκου, φονεὺς ὦν τοῦδε τάνδρὸς ἐμφανῶς
 ληστής τ' ἐναργῆς τῆς ἐμῆς τυραννίδος ; 535

- φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
 ἰδὼν τιν' ἔν μοι ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν ;
 ἢ τοῦργον ὥς οὐ γνωριοῖμί σου τόδε
 δόλῳ προσέρπον κοῦκ ἀλεξοίμην μαθῶν ;
 ἄρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοῦγχείρημά σου, 540
 ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα
 θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασιν θ' ἀλίσκεται ;
 ΚΡ. οἶσθ' ὥς ποιήσον ; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
 ἴσ' ἀντάκουσον, κᾶτα κρίν' αὐτὸς μαθῶν.
 ΟΙ. λέγειν σὺ δεινός· μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς 545
 σοῦ. δυσμενῇ γὰρ καὶ βαρύν σ' ἡῦρηκ' ἐμοί.
 ΚΡ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον ὥς ἐρῶ.
 ΟΙ. τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἴ κακός.
 ΚΡ. εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν
 εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρὶς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς. 550
 ΟΙ. εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῇ κακῶς
 δρῶν οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.
 ΚΡ. ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι· τὸ δὲ
 πάθῃμ' ὁποῖον φῆς παθεῖν δίδασκέ με.
 ΟΙ. ἔπειθες, ἢ οὐκ ἔπειθες, ὥς χρεῖή μ' ἐπὶ 555
 τὸν σεμνόμαντι· ἄνδρα πέμψασθαί τινα ;
 ΚΡ. καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι τῷ βουλευμάτι.
 ΟΙ. πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λαῖος χρόνον
 ΚΡ. δέδρακε ποῖον ἔργον ; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
 ΟΙ. ἄφαντος ἔρρει θανάσιμῳ χειρώματι ; 560
 ΚΡ. μακροὶ παλαιοὶ τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.
 ΟΙ. τότε οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ ;
 ΚΡ. σοφός γ' ὁμοίως καὶ ἴσου τιμώμενος.
 ΟΙ. ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότε ἐν χρόνῳ ;
 ΚΡ. οὐκ οὐκ ἐμοῦ γ' ἐστῶτος οὐδαμοῦ πέλας. 565
 ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ θανόντος ἔσχετε ;

- ΚΡ. παρέσχομεν, πῶς δ' οὐχί; κοῦκ ἠκούσαμεν.
 ΟΙ. πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ἤῤδα τάδε;
 ΚΡ. οὐκ οἶδ'· ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλῶ.
 ΟΙ. τοσόνδε γ' οἶσθα καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν. 570
 ΚΡ. ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἁρνήσομαι.
 ΟΙ. ὀθούνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τὰς ἐμὰς
 οὐκ ἂν ποτ' εἶπε Λαΐου διαφθοράς.
 ΚΡ. εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'· ἐγὼ δέ σου
 μαθεῖν δικαίῳ ταῦθ' ἄπερ κἄμοῦ σὺ νῦν. 575
 ΟΙ. ἐκμάνθαν'· οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἀλώσομαι.
 ΚΡ. τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;
 ΟΙ. ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς.
 ΚΡ. ἄρχεις δ' ἐκείνη ταῦτ' αἰσθ' ἴσον νέμων;
 ΟΙ. ἂν ἢ θέλουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται. 580
 ΚΡ. οὐκ οὖν ἰσοῦμαι σφῶν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;
 ΟΙ. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.
 ΚΡ. οὐκ, εἰ διδοίης γ' ὥς ἐγὼ σταντῶ λόγον.
 σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς
 ἄρχειν ἐλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἢ 585
 ἄτρεστον εὖδοντ', εἰ τὰ γ' αὖθ' ἔξει κράτη.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὔτ' αὐτὸς ἰμείρων ἔφυν
 τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν;
 οὔτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
 νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω· 590
 εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ κἂν ἄκων ἔδρων.
 πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν
 ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ;
 οὐπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ
 ὥστ' ἄλλα χρήζειν ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά. 595
 νῦν πᾶσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται,
 νῦν οἱ σέθεν χρήζοντες αἰκάλλουσί με·

τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐνταῦθ' ἔνι.
 πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ' ἀφείς τάδε ;
 οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν. 600
 ἀλλ' οὐτ' ἐραστής τῇσδε τῆς γνώμης ἔφυν
 οὐτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην ποτέ.
 καὶ τῶνδ' ἔλεγχον τοῦτο μὲν Πυθῶδ' ἰὼν
 πεύθου τὰ χρησθέντ', εἰ σαφῶς ἤγγειλά σοι
 τοῦτ' ἄλλ', εἰάν με τῷ τερασκόπῳ λάβης 605
 κοινῇ τι βουλεύσαντα, μή μ' ἀπλῇ κτάνης
 ψήφῳ, διπλῇ δέ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβών.
 γνώμῃ δ' ἀδήλῳ μή με χωρὶς αἰτιῶ.
 οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
 χρηστοὺς νομίζειν οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακοὺς. 610
 φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω
 καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοντον, ὃν πλείστον φιλεῖ.
 ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσει τάδ' ἀσφαλῶς· ἐπεὶ
 χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος·
 κακὸν δὲ καὶ ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μιᾷ. 615

ΧΟ. καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,
 ἄναξ. φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.

ΟΙ. ὅταν ταχύς τις οὐπιβουλεύων λάθρα
 χωρῇ, ταχὺν δεῖ καμὲ βουλεύειν πάλιν.
 εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν 620
 πεπραγμέν' ἔσται, τὰμὰ δ' ἡμαρτημένα.

ΚΡ. τί δῆτα χρήζεις ; ἦ με γῆς ἔξω βαλεῖν ;

ΟΙ. ἦκιστα. θνήσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι.

ΚΡ. ὅταν προδείξης οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν.

ΟΙ. ὥς οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις ; 625

ΚΡ. οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω.

ΟΙ. τὸ γοῦν ἐμόν.

ΚΡ. ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ καμόν. ΟΙ. ἀλλ' ἔφυς κακός.

- ΚΡ. εἰ δὲ ξυνίης μηδέν; ΟΙ. ἀρκτέον γ' ὁμῶς.
 ΚΡ. οὗτοι κακῶς γ' ἄρχοντος. ΟΙ. ὦ πόλις πόλις.
 ΚΡ. κάμοι πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ. 630
 ΧΟ. παύσασθ', ἄνακτες· καιρίαν δ' ὑμῖν ὀρώ
 τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσιν Ἰοκάστην, μεθ' ἧς
 τὸ νῦν παρεστὸς νεῖκος εὖ θέσθαι χρεών.
 ΙΟ. τί τὴν ἄβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσιν
 γλώσσης ἐπήρασθ' οὐδ' ἐπαισχύνεσθε γῆς 635
 οὕτω νοσοῦσης ἴδια κινοῦντες κακά;
 οὐκ εἰ σύ τ' οἴκους σύ τε, Κρέον, κατὰ στέγας,
 καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος ἐς μέγ' οἴσετε;
 ΚΡ. ὅμαιμε, δεινὰ μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις
 δρᾶσαι δικαιοῖ, δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν, 640
 ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδας, ἢ κτεῖναι λαβῶν.
 ΟΙ. ξύμφημι· δρῶντα γάρ νιν, ὦ γύναι, κακῶς
 εἴληφα τοῦμάν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.
 ΚΡ. μή νυν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἴ σέ τι
 δέδρακ', ὀλοίμην, ὧν ἐπαιτιά με δρᾶν. 645
 ΙΟ. ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τάδε,
 μάλιστα μὲν τόνδ' ὄρκον αἰδεσθεῖς θεῶν,
 ἔπειτα καμὲ, τούσδε θ' οἱ πάρεισί σοι.
 ΧΟ. πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ', ἄναξ, λίσσομαι. στρ. α'.
 ΟΙ. τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω; 650
 ΧΟ. τὸν οὔτε πρὶν νήπιον νῦν τ' ἐν ὄρκῳ μέγαν καταί-
 δεσαι.
 ΟΙ. οἶσθ' οὖν ἂ χρήζεις; 655
 ΧΟ. οἶδα. ΟΙ. φράζε δὴ τί φῆς.
 ΧΟ. τὸν ἐναγῇ φίλον μήποτ' ἐν αἰτία
 σὺν ἀφανεῖ λόγῳ σ' ἄτιμον βαλεῖν.
 ΟΙ. εὖ νυν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῆς, ἐμοὶ
 ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.

- ΧΟ. οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον στρ. β'. 660
 ἄλιον· ἐπεὶ ἄθεος ἄφιλος ὃ τι πύματον
 ὀλοίμαν, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω.
 ἀλλά μοι δυσμόρφῳ γὰρ φθινὰς 665
 τρύχει ψυχὰν, τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ
 προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῶν.
- ΟΙ. ὁ δ' οὖν ἴτω, κεῖ χρή με παντελῶς θανεῖν, 669
 ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βία. 670
 τὸ γὰρ σὸν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικτεῖρω στόμα
 ἐλεινόν· οὗτος δ' ἔνθ' ἂν ἦ στυγήσεται.
- ΚΡ. στυγνὸς μὲν εἶκων δῆλος εἶ, βαρὺς δ', ὅταν
 θυμοῦ περάσῃς. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
 αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἁλγισται φέρειν. 675
- ΟΙ. οὐκουν μ' ἐάσεις κακτὸς εἶ;
 ΚΡ. πορεύσομαι,
 σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνώτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος.
- ΧΟ. γύναι, τί μέλλεις κομίζειν δόμων τόνδ' ἔσω; ἀντ. α'.
 ΙΟ. μαθοῦσά γ' ἦτις ἡ τύχη. 680
- ΧΟ. δόκησις ἀγνώως λόγων ἦλθε, δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ
 ἔνδικον.
- ΙΟ. ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν; ΧΟ. ναίχι.
 ΙΟ. καὶ τίς ἦν λόγος;
- ΧΟ. ἄλις ἔμοιγ', ἄλις, γὰρ προπονουμένας, 685
 φαίνεται ἔνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν.
- ΟΙ. ὀρᾶς ἔν' ἦκεις, ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνὴρ,
 τοῦμόν παριεῖς καὶ καταμβλύνων κέαρ;
- ΧΟ. ὦναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον, ἀντ. β'. 689
 ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα
 πεφάνθαι μ' ἂν, εἰ σε νοσφίζομαι,
 ὅς τ' ἐμὰν γὰρ φίλαν ἐν πόνοις
 ἀλύουσαν κατ' ὀρθὸν οὐρῖσας, 695

- τανῦν τ' εὖπομπος, εἰ δύναιο.
- ΙΟ. πρὸς θεῶν δίδαξον καὶ μ', ἄναξ, ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσὴνδε πράγματος στήσας ἔχεις.
- ΟΙ. ἐρῶ· σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλεόν, γύναι, σέβω· 700
Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκὼς ἔχει.
- ΙΟ. λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νείκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.
- ΟΙ. φονέα με φησὶ Λαῖου καθεστάναι.
- ΙΟ. αὐτὸς ξυνειδὼς, ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα;
- ΟΙ. μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον ἐσπέμψας, ἐπεὶ 705
τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.
- ΙΟ. σύ νυν ἀφείς σεαυτὸν ὧν λέγεις πέρι,
ἐμοῦ ἴπ ακουσον καὶ μάθ' οὔνεκ' ἐστὶ σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα. 710
- χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαῖω ποτ', οὐκ ἐρῶ
Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
ὥς αὐτὸν ἦξοι μοῖρα πρὸς παιδὸς παθεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κακείνου πάρα.
καὶ τὸν μὲν, ὥσπερ γ' ἡ φάτις, ξένοι ποτὲ 715
λησταὶ φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς·
παιδὸς δὲ βλάστας οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεῖς, καὶ νιν ἄρθρα κείνος ἐνζεύξας ποδοῖν
ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν ἄβατον εἰς ὄρος.
κάνταυθ' Ἀπόλλων οὔτ' ἐκείνον ἤνυσεν 720
φονέα γενέσθαι πατρὸς οὔτε Λαῖον,
τὸ δεινὸν οὐφοβεῖτο, πρὸς παιδὸς παθεῖν.
τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν,
ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέν. ὧν γὰρ ἂν θεὸς
χρεῖαν ἐρευνᾷ ῥαδίως αὐτὸς φανεῖ. 725
- ΟΙ. οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,
ψυχῆς πλάνημα κάνακίνησις φρενῶν.

- IO. ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑποστραφεῖς λέγεις ;
 OI. ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ὥς ὁ Λαῖος
 κατασφαγείη πρὸς τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς. 730
 IO. ἠὺδᾶτο γὰρ ταῦτ' οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.
 OI. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος οὗ τόδ' ἦν πάθος ;
 IO. Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλήζεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς
 εἰς ταῦτὸ Δελφῶν καπὸ Δαυλίας ἄγει.
 OI. καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὕξεληλυθώς ; 735
 IO. σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῇσδ' ἔχων χθονὸς
 ἀρχὴν ἐφαίνου τοῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.
 OI. ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι ;
 IO. τί δ' ἐστί σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον ;
 OI. μήπω μ' ἐρώτα. τὸν δὲ Λαῖον φύσιν 740
 τίν' εἶχε φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἤβης ἔχων.
 IO. μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα,
 μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολὺ.
 OI. οἴμοι τάλας· ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀράς
 δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι. 745
 IO. πῶς φῆς ; ὁκνῶ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ', ἄναξ.
 OI. δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ.
 δείξεις δὲ μᾶλλον, ἣν ἐν ἐξείπῃς ἔτι.
 IO. καὶ μὴν ὁκνῶ μὲν, ἂν δ' ἔρη μαθοῦσ' ἐρῶ.
 OI. πότερον ἐχώρει βαιὸς, ἢ πολλοὺς ἔχων 750
 ἄνδρας λοχίτας οἳ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης ;
 IO. πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
 κήρυξ· ἀπήνη δ' ἦγε Λαῖον μία.
 OI. αἰαῖ, τάδ' ἤδη διαφανῇ. τίς ἦν ποτὲ
 ὁ τούσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι ; 755
 IO. οἰκεὺς τις, ὅσπερ ἴκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.
 OI. ἦ καὶν δόμοισι τυγχάνει τανῶν παρῶν ;
 IO. οὐ δῆτ'· ἀφ' οὗ γὰρ κείμεν ἦλθε καὶ κράτη

- σέ τ' εἶδ' ἔχοντα Λαϊόν τ' ὀλωλότα,
 ἐξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγὼν 760
 ἀγρούς σφε πέμψαι καπὶ ποιμνίων νομάς,
 ὥς πλείστον εἴη τοῦδ' ἀποπτος ἄστεως.
 καῖπεμψ' ἐγὼ νιν. ἄξιος γὰρ οἱ' ἀνὴρ
 δοῦλος φέρειν ἦν τῇσδε καὶ μείζω χάριν.
- ΟΙ. πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμῖν ἐν τάχει πάλιν; 765
 ΙΟ. πάρεστιν. ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;
 ΟΙ. δέδοικ' ἐμαυτὸν, ὦ γύναι, μὴ πόλλ' ἄγαν
 εἰρημέν' ἦ μοι δι' αἶ νιν εἰσιδεῖν θέλω.
- ΙΟ. ἀλλ' ἴξεται μέν· ἀξία δέ που μαθεῖν
 καγὼ τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ', ἀναξ. 770
 ΟΙ. κοῦ μὴ στερηθῆς γ' ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων
 ἐμοῦ βεβῶτος. τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονι
 λέξαιμ' ἂν ἢ σοὶ διὰ τύχης τοιαῦδ' ἰών;
 ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
 μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς. ἡγόμην δ' ἀνὴρ 775
 ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρὶν μοι τύχη
 τοιαύδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,
 σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
 ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθη
 καλεῖ παρ' οἴνῳ, πλαστός ὥς εἶην πατρί. 780
 καγὼ βαρυνθεὶς τὴν μὲν οὔσαν ἡμέραν
 μόλις κατέσχον· θάτέρα δ' ἰὼν πέλας
 μητρὸς πατρός τ' ἤλεγχον· οἱ δὲ δυσφόρως
 τοῦνειδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
 καγὼ τὰ μὲν κείνοιν ἐτερπόμεν, ὅμως δ' 785
 ἔκνιζέ μ' αἰεὶ τοῦθ'· ὑφείρπε γὰρ πολύ.
 λάθρα δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
 Πυθῳδε. καί μ' ὁ Φοῖβος ὦν μὲν ἰκόμην
 ἄτιμον ἐξέπεμψεν, ἄλλα δ' ἄθλια

καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προῦφηνεν, λέγων 790
 ὥς μητρὶ μὲν χρεῖη με μιχθῆναι, γένος δ'
 ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὅρᾱν,
 φονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρός.
 καὶ γὰρ ἴπακούσας ταῦτα τὴν Κορινθίαν
 ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα 795
 ἔφευγον, ἔνθα μήποτ' ὀψοίμην κακῶν
 χρησμῶν ὀνειδῆ τῶν ἐμῶν τελούμενα.
 στείχων δ' ἱκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους ἐν οἷς
 σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι λέγεις.
 καὶ σοι, γύναι, τὰληθὲς ἐξερῶ. τριπλῆς 800
 ὅτ' ἦν κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας,
 ἐνταῦθά μοι κῆρυξ τε καὶ πωλικῆς
 ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβῶς, οἶον σὺ φῆς,
 ξυνηντίαζον· καὶ ὁδοῦ μ' ὃ θ' ἡγεμῶν
 αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἤλαυνέτην. 805
 καὶ γὰρ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
 παίω δι' ὀργῆς· καὶ μ' ὁ πρέσβυς ὥς ὀρᾶ,
 ὄχους παραστείχοντα τηρήσας μέσον
 κᾶρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.
 οὐ μὲν ἴσην γ' ἔτισεν, ἀλλὰ συντόμως 810
 σκῆπτρῳ τυπεῖς ἐκ τῆσδε χειρὸς ὕπτιος
 μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται·
 κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας. εἰ δὲ τῷ ξένῳ
 τούτῳ προσήκει Λαΐου τι συγγενὲς,
 [τίς τοῦδέ γ' ἀνδρὸς νῦν ἔστ' ἀθλιώτερος ;] 815
 τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνὴρ ;
 ὃν μὴ ξένων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινὶ
 δόμοις δέχεσθαι, μηδὲ προσφωνεῖν τινὰ,
 ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τὰδ' οὔτις ἄλλος ἦν
 ἢ γὰρ ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς. 820

λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν
 χραίνω, δι' ὧνπερ ὤλετ'. ἄρ' ἔφυν κακός;
 ἄρ' οὐχὶ πᾶς ἀναγνος; εἴ με χρή φυγεῖν,
 καί μοι φυγόντι μῆστι τοὺς ἐμούς ἰδεῖν,
 μῆδ' ἐμβατεύειν πατρίδος, ἣ γάμοις με δεῖ
 825 μητρὸς ζυγῆναι καὶ πατέρα κατακτανεῖν
 [Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσσε καὶ ἐθρεψέ με.]
 ἄρ' οὐκ ἀπ' ὧμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν
 κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἂν ὀρθοίῃ λόγον;
 μὴ δῆτα μὴ δῆτ', ὧ θεῶν ἀγνὸν σέβας,
 830 ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκ βροτῶν
 βαίην ἀφαντος πρόσθεν ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
 κηλὶδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην.

ΧΟ. ἡμῖν μὲν, ὦναξ, ταῦτ' ὀκνήρ'. ἕως δ' ἂν οὖν
 πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς, ἔχ' ἐλπίδα. 835

ΟΙ. καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστὶ μοι τῆς ἐλπίδος,
 τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.

ΙΟ. πεφασμένου δὲ τίς ποθ' ἢ προθυμία;

ΟΙ. ἐγὼ διδάξω σ'. ἦν γὰρ εὐρεθῇ λέγων
 σοὶ ταῦτ', ἔγωγ' ἂν ἐκπεφενγοίην πάθος. 840

ΙΟ. ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον;

ΟΙ. ληστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν
 ὥς νιν κατακτείνειαν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
 λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, οὐκ ἐγὼ ἔκτανον.
 οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἰς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος. 845
 εἰ δ' ἄνδρ' ἔν' οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς
 τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοῦργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.

ΙΟ. ἀλλ' ὥς φανέν γε τοῦπος ὧδ' ἐπίστασο,
 κοῦκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν.
 πόλις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε. 850
 εἰ δ' οὖν τι κύκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,

- οὔτοι ποτ', ὦναξ, σόν γε Λαΐου φόνον
φανεῖ δικαίως ὀρθόν, ὃν γε Λοξίας
διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
καίτοι νιν οὐ κείνός γ' ὁ δύστηνός ποτε 855
κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ὦλετο.
ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῇδ' ἐγὼ
βλέψαιμ' ἂν οὔνεκ' οὔτε τῇδ' ἂν ὕστερον.
ΟΙ. καλῶς νομίζεις. ἀλλ' ὅμως τὸν ἐργάτην 860
πέμψον τινὰ στελοῦντα μηδὲ τοῦτ' ἀφῆς.
ΙΟ. πέμψω ταχύνασ'. ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους.
οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν ὦν οὐ σοι φίλον.
ΧΟ. εἴ μοι ξυνείη φέρουντι στρ. α'.
μοῖρα τὰν εὔσεπτον ἀγνεῖαν λόγων
ἔργων τε πάντων, ὦν νόμοι πρόκεινται 865
ὑψίποδες, οὐρανίαν
δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, ὦν Ὀλυμπος
πατήρ μόνος, οὐδέ νιν
θνατὰ φύσις ἀνέρων
ἔτικτεν, οὐδέ μὴν ποτε λάθα κατακοιμάσει· 870
μέγας ἐν τούτοις θεὸς, οὐδέ γηράσκει.
ὕβρις φυτεύει τύραννον· ἀντ. α'. 873
ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν,
ἂ μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα, 875
ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ'
* * ἀπότομον ὥρουσεν εἰς ἀνάγκαν,
ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ
χρῆται. τὸ καλῶς δ' ἔχον
πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι. 880
θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἰσχων.
εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύε-
ται, στρ. β'. 883

- Δίκας ἀφόβητος, οὐδὲ
 δαιμόνων ἔδη σέβων,
 κακά νιν ἔλοιτο μοῖρα,
 δυσπότημου χάριν χλιδᾶς,
 εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως
 καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται,
 ἢ τῶν ἀθίκτων ἔξεται ματάζων.
 τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμοῦ βέλη
 εὔξεται ψυχᾶς ἀμύνειν;
 εἰ γὰρ αἱ τοιαίδε πράξεις τίμιαί,
 τί δεῖ με χορεύειν;
 οὐκ ἔτι τὸν ἄθικτον εἶμι γὰρ ἐπ' ὀμφαλὸν σέ-
 βων,
 οὐδ' ἐς τὸν Ἄβαισι ναὸν,
 οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν,
 εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα
 πᾶσιν ἀρμόσει βροτοῖς.
 ἀλλ', ὦ κρατύνων, εἵπερ ὄρθ' ἀκούεις,
 Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσω, μὴ λάθοι
 σὲ τὰν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν.
 φθίνοντα γὰρ * * * Λαῖου
 θέσφατ' ἐξαιροῦσιν ἤδη,
 κοῦδαμοῦ τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής·
 ἔρρει δὲ τὰ θεῖα.
- 885
 890.
 895
 900
 905
 910
10. χώρας ἄνακτες, δόξα μοι παρεστάθη
 ναοὺς ἰκέσθαι δαιμόνων, τάδ' ἐν χερσὶν
 στέφη λαβούσῃ καπιθυμιάματα.
 ὑψοῦ γὰρ αἶρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν
 λύπαισι παντοίαισιν· οὐδ' ὅποι' ἀνὴρ
 ἔννουσ τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
 ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος, εἰ φόβους λέγοι.
- 915

- ὅτ' οὖν παραινοῦς' οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ,
 πρὸς σ', ὦ Δύκει' Ἀπολλον, ἄγχιστος γὰρ εἶ,
 ἱκέτις ἀφίγμαι τοῖσδε σὺν κατάργμασιν, 920
 ὅπως λύσιν τιν' ἡμῖν εὐαγῇ πόρης·
 ὡς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένον
 κείνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεώς.
 ΑΓ. ἄρ' ἂν παρ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, μάθοιμ' ὅπου
 τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίπου; 925
 μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπατ', εἰ κάτισθ' ὅπου.
 ΧΟ. στέγαι μὲν αἶδε· καὐτὸς ἔνδον, ὦ ξένε·
 γυνὴ δὲ μήτηρ ἦδε τῶν κείνου τέκνων.
 ΑΓ. ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις αἰεὶ
 γένοιτ', ἐκείνου γ' οὔσα παντελὴς δάμαρ. 930
 ΙΟ. αὐτῶς δὲ καὶ σύ γ', ὦ ξέν'· ἄξιος γὰρ εἶ
 τῆς εὐεπείας οὔνεκ'. ἀλλὰ φράζ' ὅτου
 χρήζων ἀφίξαι χῶ τι σημῆναι θέλων.
 ΑΓ. ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ, γύναι.
 ΙΟ. τὰ ποῖα ταῦτα; πρὸς τίνος δ' ἀφιγμένος; 935
 ΑΓ. ἐκ τῆς Κορίνθου. τὸ δ' ἔπος οὔξερῳ τάχ' ἂν
 ἦδοιο μὲν, πῶς δ' οὐκ ἂν, ἀσχάλλοις δ' ἴσως.
 ΙΟ. τί δ' ἔστι, ποῖαν δύναμιν ὧδ' ἔχει διπλῆν;
 ΑΓ. τύραννον αὐτὸν οὔπιχώριοι χθονὸς
 τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ὡς ἡνδᾶτ' ἐκεῖ. 940
 ΙΟ. τί δ'; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι;
 ΑΓ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.
 ΙΟ. πῶς εἶπας; ἢ τέθνηκε Πόλυβος, ὦ γέρον;
 ΑΓ. εἰ μὴ λέγω τᾶληθές, ἀξιῶ θανεῖν.
 ΙΟ. ὦ πρόσπολ', οὐχὶ δεσπότη τάδ' ὡς τάχος 945
 μολοῦσα λέξεις; ὦ θεῶν μαντεύματα,
 ἴν' ἐστέ· τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων
 τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι· καὶ νῦν ὅδε

- πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν οὐδὲ τοῦδ' ὕπο.
 ΟΙ. ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κára, 950
 τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων ;
 ΙΟ. ἄκουε τάνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων
 τὰ σέμν' ἵν' ἤκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.
 ΟΙ. οὗτος δὲ τίς ποτ' ἐστὶ καὶ τί μοι λέγει ;
 ΙΟ. ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν 955
 ὥς οὐκ ἔτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὄλωλότα.
 ΟΙ. τί φῆς, ξέν' ; αὐτός μοι σὺ σημήνας γενοῦ.
 ΑΓ. εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
 εὖ ἴσθ' ἐκείνον θανάσιμον βεβηκότα.
 ΟΙ. πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ ; 960
 ΑΓ. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή.
 ΟΙ. νόσοις ὁ τλήμων, ὥς ἔοικεν, ἔφθιτο.
 ΑΓ. καὶ τῷ μακρῷ γε συµμετρούμενος χρόνῳ.
 ΟΙ. φεῦ φεῦ, τί δῆτ' ἂν, ὦ γύναι, σκοποῖτό τις 965
 τὴν Πυθόμαντιν ἐστίαν, ἢ τοὺς ἄνω
 κλάζοντας ὄρνις, ὧν ὑφηγητῶν ἐγὼ
 κτενεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν ; ὁ δὲ θανὼν
 κεύθει κάτωθεν γῆς· ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε
 ἄψαυστος ἔγχους, εἴ τι μὴ τῶμῳ πόθῳ
 κατέφθιθ'· οὕτω δ' ἂν θανὼν εἴη ἔξ ἐμοῦ. 970
 τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα
 κείται παρ' Ἀἰδῇ Πόλυβος ἄξι' οὐδενός.
 ΙΟ. οὐκ οὖν ἐγὼ σοι ταῦτα προὔλεγον πάλαι ;
 ΟΙ. ἡὔδασ· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.
 ΙΟ. μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλης. 975
 ΟΙ. καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ ;
 ΙΟ. τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος ᾧ τὰ τῆς τύχης
 κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφής ;
 εἰκῇ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις.

- σὺ δ' ἐς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα. 980
πολλοὶ γὰρ ἤδη κὰν ὀνείρασιν βροτῶν
μητρὶ ξυνηυνάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ
παρ' οὐδέν ἐστι, ῥᾶστα τὸν βίον φέρει.
- ΟΙ. καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι,
εἰ μὴ 'κύρει ζῶσ' ἢ τεκοῦσα· νῦν δ' ἐπεὶ 985
ζῇ, πᾶσ' ἀνάγκη, κεῖ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.
- ΙΟ. καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.
ΟΙ. μέγας, ξυνίημ'· ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος.
- ΑΓ. ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ ;
ΟΙ. Μερόπης, γεραιέ, Πόλυβος ἧς ᾧκει μέτα. 990
ΑΓ. τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὑμῖν ἐς φόβον φέρον ;
ΟΙ. θεήλατον μάντευμα δεινὸν, ᾧ ξένε.
- ΑΓ. ἦ ῥητόν ; ἦ οὐχὶ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι ;
ΟΙ. μάλιστά γ'· εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ 995
χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τῆμαντοῦ, τό τε
πατρῶον αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ελεῖν.
ὦν οὔνεχ' ἢ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι
μακρὰν ἀπωκεῖτ'· εὐτυχῶς μὲν, ἀλλ' ὁμως
τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' ἠδιστον βλέπειν.
- ΑΓ. ἦ γὰρ τάδ' ὀκνῶν κείθεν ἦσθ' ἀπόπτολις ; 1000
ΟΙ. πατρός τε χρήζων μὴ φονεὺς εἶναι, γέρον.
- ΑΓ. τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ', ἄναξ,
ἐπείπερ εὐνους ἦλθον, ἐξελυσάμην ;
ΟΙ. καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.
- ΑΓ. καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως 1005
σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εὖ πράξαιμί τι.
- ΟΙ. ἀλλ' οὔποτ' εἶμι τοῖς φυτεύσασιν γ' ὁμοῦ.
ΑΓ. ᾧ παῖ, καλῶς εἰ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς.
- ΟΙ. πῶς, ᾧ γεραιέ ; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.
ΑΓ. εἰ τῶνδε φεύγεις οὔνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν. 1010

- ΟΙ. ταρβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής.
 ΑΓ. ἢ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς ;
 ΟΙ. τοῦτ' αὐτὸ, πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ.
 ΑΓ. ἄρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων ;
 ΟΙ. πῶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν ; 1015
 ΑΓ. ὀθούνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει.
 ΟΙ. πῶς εἶπας ; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με ;
 ΑΓ. οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τάνδρὸς, ἀλλ' ἴσον.
 ΟΙ. καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί ;
 ΑΓ. ἀλλ' οὐ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκείνος οὔτ' ἐγώ. 1020
 ΟΙ. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο ;
 ΑΓ. δῶρόν ποτ', ἴσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.
 ΟΙ. καὶθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα ;
 ΑΓ. ἢ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία.
 ΟΙ. σὺ δ' ἐμπολήσας, ἢ τυχῶν μ' αὐτῷ δίδως ; 1025
 ΑΓ. εὐρῶν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
 ΟΙ. ὠδοιπόροις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους ;
 ΑΓ. ἐνταῦθ' ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν,
 ΟΙ. ποιμὴν γὰρ ἦσθα καπὶ θητεία πλάνης ;
 ΑΓ. σοῦ δ', ὦ τέκνον, σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.
 ΟΙ. τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις ; 1031
 ΑΓ. ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.
 ΟΙ. οἴμοι, τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν ;
 ΑΓ. λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.
 ΟΙ. δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην. 1035
 ΑΓ. ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης ὃς εἶ.
 ΟΙ. ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς, ἢ πατρὸς, φράσον.
 ΑΓ. οὐκ οἶδ'· ὁ δοὺς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῶον φρονεῖ.
 ΟΙ. ἢ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες οὐδ' αὐτὸς τυχῶν ;
 ΑΓ. οὐκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι. 1040
 ΟΙ. τίς οὗτος ; ἢ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ ;

- ΑΓ. τῶν Λαΐου δήπου τις ὠνομάζετο.
 ΟΙ. ἢ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
 ΑΓ. μάλιστα. τούτου τάνδρὸς οὗτος ἦν βοτήρ.
 ΟΙ. ἢ καὶ σὺ ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ;
 ΑΓ. ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδεῖτ' ἂν οὐπιχώριοι.
 ΟΙ. ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστώτων πέλας,
 ὅστις κάτοιιδε τὸν βοτήρ', ὃν ἐννέπει,
 εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδὼν;
 σημήναθ', ὥς ὁ καιρὸς ἡνύρῃσθαι τάδε.
 ΧΟ. οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
 ὃν κἀμάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ
 ἦδ' ἂν τὰδ' οὐχ ἤκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι.
 ΟΙ. γύναι, νοεῖς ἐκείνον, ὄντιν' ἀρτίως
 μολεῖν ἐφιεμέσθαι τόν θ' οὗτος λέγει;
 ΙΟ. τίς δ' ὄντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῆς, τὰ δὲ
 ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνήσθαι μάτην.
 ΟΙ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ' ὅπως ἐγὼ λαβὼν
 σημεῖα τοιαῦτ' οὐ φανῶ τοῦμὸν γένος.
 ΙΟ. μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ στυτοῦ βίου
 κήδει, ματεύσης τοῦθ'· ἄλις νοσοῦσ' ἐγώ.
 ΟΙ. θάρσει. σὺ μὲν γὰρ οὐδ' ἐὰν τρίτης ἐγὼ
 μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανεῖ κακῇ.
 ΙΟ. ὅμως πιθοῦ μοι, λίσσομαι· μὴ δρᾷ τάδε.
 ΟΙ. οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τὰδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς.
 ΙΟ. καὶ μὴν φρονοῦσά γ' εὖ τὰ λῶστά σοι λέγω.
 ΟΙ. τὰ λῶστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.
 ΙΟ. ὦ δύσποτμ', εἴθε μήποτε γνοίης ὃς εἶ.
 ΟΙ. ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτήρᾶ μοι;
 ταύτην δ' ἐᾶτε πλουσίῳ χαίρειν γένει.
 ΙΟ. ἰοὺ ἰοὺ, δύστηνε· τοῦτο γὰρ σ' ἔχω
 μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὐποθ' ὕστερον.

- ΧΟ. τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, ὑπ' ἀγρίας
 ἄξασα λύπης ἢ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
 μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῇσδ' ἀναρρήξει κακά. 1075
- ΟΙ. ὅποῖα χρήζει ῥηγνύτω· τοῦμόν δ' ἐγὼ,
 κεῖ σμικρόν ἐστι, σπέρμ' ἰδεῖν βουλήσομαι.
 αὕτη δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
 τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων 1080
 τῆς εὖ διδούσης οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
 τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
 μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
 τοιόσδε δ' ἐκφύς οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι
 ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοῦμόν γένος. 1085
- ΧΟ. εἶπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ
 καὶ κατὰ γνώμαν ἴδρις,
 οὐ τὸν Ὀλυμπον, ἀπείρων,
 ὦ Κιθαιρῶν, οὐκ ἔτι τὰν ἐτέραν
 πανσέληνον, μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδί-
 που 1090
 καὶ τροφὸν καὶ ματέρ' αὔξειν,
 καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπίηρα φέροντα τοῖς
 ἐμοῖς τυράννοις. 1095
- ἰήιε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταυτ' ἀρέστ' εἶη.
 τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε ἀντ. 1098
 τῶν μακραιώνων ἄρα,
 Πανὸς ὀρεσσιβάτα που 1100
 προσπελασθεῖς, ἥ σέ γέ τις θυγάτηρ
 Λοξίου; τῷ γὰρ πλάκες ἀγρόνομοι πᾶσαι φί-
 λαι·
 εἴθ' ὁ Κυλλάνας ἀνάσσων,
 εἴθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων εὖ-
 ρημα δέξατ' ἔκ του 1105

Νυμφᾶν Ἑλικωνίδων, αἷς πλείστα συμπαίζει.

- ΟΙ. εἰ χρή τι κάμῃ, μὴ ξυναλλάξαντά πω, 1110
 πρέσβεις, σταθμᾶσθαι, τὸν βοτῆρ' ὁρᾶν δοκῶ
 ὄνπερ πάλαι ζητοῦμεν. ἔν τε γὰρ μακρῷ
 γήρᾳ ξυνάδει τῷδε τάνδρ'ι σύμμετρος,
 ἄλλως τε τοὺς ἄγαντας ὥσπερ οἰκέτας
 ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ· τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου 1115
 προὔχοις τάχ' ἄν που, τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρας.
- ΧΟ. ἔγνωκα γὰρ, σάφ' ἴσθι, Λαΐου γὰρ ἦν
 εἶπερ τις ἄλλος πιστὸς ὡς νομεὺς ἀνὴρ.
- ΟΙ. σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,
 ἦ τόνδε φράζεις; 1120
- ΑΓ. τοῦτον, ὄνπερ εἰσορᾷς,
- ΟΙ. οὗτος σὺ, πρέσβυ, δευρό μοι φώνει βλέπων
 ὅσ' ἄν σ' ἐρωτῶ. Λαΐου ποτ' ἦσθα σύ;
- ΘΕ. ἦ δοῦλος οὐκ ὦνητός, ἀλλ' οἴκοι τραφεῖς.
- ΟΙ. ἔργον μεριμνῶν ποῖον ἦ βίον τίνα;
- ΘΕ. ποίμναις τὰ πλείστα τοῦ βίου ξυνειπόμεν. 1125
- ΟΙ. χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναυλος ὢν;
- ΘΕ. ἦν μὲν Κιθαιρῶν, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.
- ΟΙ. τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῇδέ που μαθών;
- ΘΕ. τί χρῆμα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;
- ΟΙ. τόνδ' ὅς πάρεστιν· ἦ ξυναλλάζας τί πω; 1130
- ΘΕ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὕπο.
- ΑΓ. κοῦδέν γε θαῦμα, δέσποτ'. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
 ἀγνώτ' ἀναμνήσω νιν. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
 κάτοιιδεν, ἦμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον
 ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἐνὶ 1135
 ἐπλησίαζον τῷδε τάνδρ'ι τρεῖς ὄλους
 ἐξ ἡρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐκμήνους χρόνους·
 χειμῶνα δ' ἤδη τὰμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ

- ἤλαυνον οὗτός τ' ἐς τὰ Λαΐου σταθμά.
λέγω τι τούτων, ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον; 1140
- ΘΕ. λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.
ΑΓ. φέρ' εἰπέ νῦν, τότ' οἶσθα παῖδά μοί τινα
δούς, ὥς ἐμαντῶ θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ;
ΘΕ. τί δ' ἐστὶ πρὸς τί τοῦτο τοῦπος ἱστορεῖς;
ΑΓ. ὅδ' ἐστίν, ὦ τᾶν, κείνος ὃς τότ' ἦν νέος. 1145
- ΘΕ. οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσει;
ΟΙ. ἦ, μὴ κόλαζε, πρέσβυ, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σὰ
δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.
ΘΕ. τί δ', ὦ φέριστε δεσποτῶν, ἀμαρτάνω;
ΟΙ. οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ. 1150
- ΘΕ. λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.
ΟΙ. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς.
ΘΕ. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ.
ΟΙ. οὐχ ὥς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας;
ΘΕ. δύστηνος, ἀντὶ τοῦ; τί προσχρήζων μαθεῖν; 1155
- ΟΙ. τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ;
ΘΕ. ἔδωκ'· ὀλέσθαι δ' ὠφελον τῇδ' ἡμέρα.
ΟΙ. ἀλλ' ἐς τόδ' ἥξεις μὴ λέγων γε τοῦνδικον.
ΘΕ. πολλῶ γε μᾶλλον, ἢν φράσω, διόλλυμαι.
ΟΙ. ἀνὴρ ὅδ', ὥς ἔοικεν, ἐς τριβὰς ἐλᾷ. 1160
- ΘΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' εἶπον ὥς δοίην πάλαι.
ΟΙ. πόθεν λαβών; οἰκεῖον, ἢ ἔξ ἄλλου τινός;
ΘΕ. ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ', ἐδεξάμην δέ του.
ΟΙ. τίνος πολιτῶν τῶνδε κακ ποίας στέγης;
ΘΕ. μὴ πρὸς θεῶν, μὴ, δέσποθ', ἱστόρει πλέον. 1165
- ΟΙ. ὄλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν.
ΘΕ. τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.
ΟΙ. ἢ δοῦλος, ἢ κείνου τις ἐγγενὴς γεγώς;
ΘΕ. οἴμοι, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.

- ΟΙ. κἄγωγ' ἀκούειν. ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον. 1170
- ΘΕ. κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλήζεθ'. ἡ δ' ἔσω
 κάλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ' ὥς ἔχει.
- ΟΙ. ἦ γὰρ δίδωσιν ἦδε σοι; ΘΕ. μάλιστ', ἄναξ.
- ΟΙ. ὥς πρὸς τί χρείας; ΘΕ. ὥς ἀναλώσαιμί νιν.
- ΟΙ. τεκοῦσα τλήμων; ΘΕ. θεσφάτων γ' ὅκνω κακῶν.
- ΟΙ. ποίων; ΘΕ. κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.
- ΟΙ. πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;
- ΘΕ. κατοικτίσας, ὧ δέσποθ', ὥς ἄλλην χθόνα
 δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἔνθεν ἦν· ὁ δὲ
 κάκ' ἐς μέγιστ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὗτος εἶ 1180
 οὖν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτμος γεγώς.
- ΟΙ. ἰοὺ ἰοῦ· τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῇ.
 ὧ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν,
 ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν, ξὺν οἷς τ'
 οὐ χρῆν ὁμιλῶν, οὓς τέ μ' οὐκ ἔδει κτανῶν. 1185
- ΧΟ. ἰὼ γενεαὶ βροτῶν, στρ. α'.
 ὥς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μη-
 δὲν ζώσας ἐναριθμῶ.
 τίς γὰρ, τίς ἀνὴρ πλέον
 τᾶς εὐδαιμονίας φέρει 1190
 ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν
 καὶ δόξαντ' ἀποκλίνει;
 τὸν σὸν τοι παράδειγμ' ἔχων
 τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σὸν, ὧ
 τλᾶμον Οἰδιπόδα, βροτῶν
 οὐδὲν μακαρίζω· 1195
 ὅστις καθ' ὑπερβολὰν
 τοξεύσας ἐκράτησε τοῦ
 πάντ' εὐδαίμονος ὕλβου,
 ὧ Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας

τὰν γαμψώνυχᾳ παρθένον
 χρησφῶδόν· θανάτων δ' ἐμᾶ 1200
 χώρα πύργος ἀνέστα·
 ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ
 ἐμὸς, καὶ τὰ μέγιστ' ἐτι-
 μάθης, ταῖς μεγάλαισιν ἐν
 Θήβαισιν ἀνάσσω.

τανῦν δ' ἀκούειν τίς ἀθλιώτερος; στρ. β'. 1204

τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις
 ξύνοικος ἀλλαγᾷ βίου;
 ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κára,
 ᾧ μέγας λιμὴν 1208

αὐτὸς ἤρκεσεν
 παιδὶ καὶ πατρὶ
 θαλαμηπόλῳ πεσεῖν,
 πῶς ποτε πῶς ποθ' αἰ πατρῷαί σ' ἄλοκες φέρειν,
 τάλας, 1210

σὶγ' ἐδυνάθησαν ἐς τοσόνδε;
 ἐφηῦρέ σ' ἄκουθ' ὁ πάνθ' ὀρώων χρόνος, ἀντ. β'.
 δικάζει τ' ἄγαμον γάμον πάλαι
 τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον. 1215

ἰὼ Λαϊήϊον τέκνον,
 εἴθε σ', εἴθε σε
 μήποτ' εἰδόμαν.
 δύρομαι γὰρ ὥς
 περίαλλ' ἱακχίων
 ἐκ στομάτων. τὸ δ' ὀρθὸν εἰπεῖν, ἀνέπνευσά τ'
 ἐκ σέθεν 1220

καὶ κατεκοίμησα τοῦμόν ὄμμα. 1222

ΕΞ. ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' αἰετὶ τιμώμενοι,
 οἷ' ἔργ' ἀκούσεσθ', οἷα δ' εἰσόψεσθ', ὅσον δ'

- ἀρείσθε πένθος, εἵπερ ἐγγενῶς ἔτι 1225
 τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.
 οἶμαι γὰρ οὐτ' ἂν Ἰστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν
 νίψαι καθαρμῶ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα
 κεύθει· τὰ δ' αὐτίκ' ἐς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ
 ἐκόντα κοῦκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν 1230
 μάλιστα λυποῦσ' αἱ φανῶσ' αὐθαίρετοι.
- ΧΟ. λείπει μὲν οὐδ' ἂ πρόσθεν ἤδεμεν τὸ μὴ οὐ
 βαρύστον εἶναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῆς ;
- ΕΞ. ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
 μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κára. 1235
- ΧΟ. ὦ δυστάλαινα, πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας ;
- ΕΞ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν
 ἄλγιστ' ἄπεστιν· ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα.
 ὁμῶς δ', ὅσον γε κὰν ἐμοὶ μνήμης ἔνι,
 πεύσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα. 1240
 ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω
 θυρῶνος, ἴετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ
 λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς·
 πύλας δ', ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιρρήξας ἔσω
 καλεῖ τὸν ἤδη Λαῖον πάλαι νεκρὸν, 1245
 μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ' ὑφ' ὧν
 θάνοι μὲν αὐτὸς, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι
 τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.
 γοᾷτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
 ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρα καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι. 1250
 χῶπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκ ἔτ' οἶδ' ἀπόλλυται.
 βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους, ὑφ' οὗ
 οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν·
 ἀλλ' εἰς ἐκείνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν.
 φοιτᾷ γὰρ, ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν, 1255

- γυναῖκά τ' οὐ γυναῖκα, μητρώαν δ' ὅπου
 κίχοι διπλὴν ἄρουραν οὐ τε καὶ τέκνων.
 λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις·
 οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οἱ παρῆμεν ἐγγύθεν.
 δεινὸν δ' αὖσας, ὡς ὑφηγητοῦ τινὸς, 1260
 πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ'· ἐκ δὲ πυθμένων
 ἔκλινε κοῖλα κλῆθρα, κάμπιπτει στέγη.
 οὐ δὴ κρεμαστήν τὴν γυναῖκ' ἐσείδομεν,
 πλεκταῖς ἐώραις ἐμπεπλεγμένην. ὁ δὲ
 ὅπως ὄρᾳ νιν, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας, 1265
 χαλᾷ κρεμαστήν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῆ
 ἔκειτο τλήμων, δεινὰ δ' ἦν τὰνθένδ' ὄρᾳν.
 ἀποσπάσας γὰρ εἰμάτων χρυσηλάτους
 περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξεστέλλετο,
 ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων, 1270
 αὐδῶν τοιαῦθ', ὁθούνεκ' οὐκ ὄψοιντό νιν
 οὔθ' οἷ' ἔπασχεν οὔθ' ὅποι' ἔδρα κακὰ,
 ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὐς μὲν οὐκ ἔδει
 ὀψοῖσθ', οὐς δ' ἔχρηζεν οὐ γνωσοῖατο.
 τοιαῦτ' ἐφυμνῶν πολλάκις τε κοῦχ ἄπαξ 1275
 ἦρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα. φοίνια δ' ὁμοῦ
 γλῆναι γένει' ἔτεγγον, οὐδ' ἀνίσταν
 φόνου μυδώσας σταγόνας, ἀλλ' ὁμοῦ μέλας
 ὄμβρος χάλαζά θ' αἵματοῦσσ' ἐτέγγετο.
 [τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου, κακὰ, 1280
 ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῇ κακά.]
 ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν
 ὄλβος δικαίως· νῦν δὲ τῇδε θῆμέρα
 στεναγμὸς, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη, κακῶν
 ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδέν ἐστ' ἀπόν. 1285
 ΧΟ. νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ;

- ΕΞ. βοᾷ διοίγειν κλῆθρα καὶ δηλοῦν τινὰ
 τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,
 τὸν μητρὸς, αὐδῶν ἀνόσι' οὐδὲ ῥητά μοι,
 ὥς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτὸν, οὐδ' ἔτι 1290
 μενῶν δόμοις ἀραίως, ὥς ἠράσατο.
 ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινὸς
 δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μείζον ἢ φέρειν.
 δείξει δὲ καὶ σοί. κλῆθρα γὰρ πυλῶν τάδε
 διοίγεται· θέαμα δ' εἰσόψει τάχα 1295
 τοιοῦτον οἶον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι.
- ΧΟ. ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
 ὦ δεινότατον πάντων ὅσ' ἐγὼ
 προσέκυρσ' ἤδη.
 τίς σ', ὦ τλῆμον, προσέβη μανία ; 1300
 τίς ὁ πηδήσας μείζονα δαίμων
 τῶν μακίστων
 πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρα ;
 ἀλλ' οὐδ' ἐσιδεῖν δύναμαί σ', ἐθέλων
 πόλλ' ἀνερέσθαι, πολλὰ πυθέσθαι, 1305
 πολλὰ δ' ἀθρῆσαι·
 τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.
- ΟΙ. αἰαῖ αἰαῖ.
 φεῦ φεῦ δύστανος ἐγὼ,
 ποῖ γῆς φέρομαι τλάμων ;
 πᾶ μοι φθογὰ [διαπέταται] φοράδην ; 1310
 ἰὼ δαίμον, ἵν' ἐξήλλου.
- ΧΟ. ἐς δεινὸν οὐδ' ἀκουστὸν, οὐδ' ἐπόψιμον.
- ΟΙ. ἰὼ σκότου στρ. α'.
 νέφος ἐμὸν ἀπότροπον, ἐπιπλόμενον ἄφατον,
 ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον ὄν. 1315
 οἴμοι,
 οἴμοι μάλ' αὖθις· οἶον εἰσέδω μ' ἄμα

κέντρων τε τῶνδ' οἷστρομα καὶ μνήμη κακῶν.

ΧΟ. καὶ θαῦμά γ' οὐδὲν ἐν τοσοῖσδε πῆμασιν
διπλᾶ σε πενθεῖν καὶ διπλᾶ φορεῖν κακά. 1320

ΟΙ. ἰὼ φίλος, ἀντ. α'.
σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος; ἔτι γὰρ
ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων.
φεῦ φεῦ.

οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γιγνώσκω σαφῶς, 1325
καίπερ σκοτεινὸς, τήν γε σὴν αὐδὴν ὅμως.

ΧΟ. ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς
ὄψεις μαρᾶναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων;

ΟΙ. Ἀπόλλων τάδ' ἦν, Ἀπόλλων, φίλοι, στρ. β'.
ὁ κακὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθεα. 1330

ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων.

τί γὰρ ἔδει μ' ὀρᾶν,

ὅτφ γ' ὀρῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ; 1335

ΧΟ. ἦν ταῦθ' ὅπωςπερ καὶ σὺ φῆς.

ΟΙ. τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν, ἦ

στερκτὸν, ἦ προσήγορον

ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονᾶ, φίλοι;

ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστα με, 1340

ἀπάγετ', ὦ φίλοι, τὸν ὄλεθρον μέγαν,

τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς 1345

ἐχθρότατον βροτῶν.

ΧΟ. δειλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,

ὥς ἠθέλησα μηδέ σ' ἂν γνῶναί ποτε.

ΟΙ. ὅλοιθ' ὅστις ἦν ὅς [ἀπ'] ἀγρίας πέδας ἀντ. β'.
νομάδ' ἐπιποδίας ἔλαβέ μ' ἀπὸ τε φόνου 1350

ἔρυτο κἀνέσωσεν, οὐδὲν ἐς χάριν πράσσω.

τότε γὰρ ἂν θανῶν
οὐκ ἦν φίλοισιν οὐδ' ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος.

ΧΟ. θέλουντι κάμοι τοῦτ' ἂν ᾦν.

ΟΙ. οὐκουν πατρός γ' ἂν φονεὺς
 ἦλθον, οὐδὲ νυμφίος
 βροτοῖς ἐκλήθην ὦν ἔφυν ἄπο.
 νῦν δ' ἄθεος μέν εἰμ', ἀνοσίων δὲ παῖς, 1360
 ὁμογενὴς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
 εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακὸν,
 τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους. 1365

ΧΟ. οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλευσθαι καλῶς.
 κρείσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ' ὦν ἢ ζῶν τυφλός.

ΟΙ. ὥς μὲν τάδ' οὐχ ὧδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα,
 μή μ' ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι. 1370
 ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅμμασιν ποίοις βλέπων
 πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς Ἄιδου μολῶν,
 οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρ', οἷν ἐμοὶ δυοῖν
 ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα.
 ἀλλ' ἢ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος, 1375
 βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοί.
 οὐ δῆτα τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτέ'
 οὐδ' ἄστν γ', οὐδὲ πύργος, οὐδὲ δαιμόνων
 ἀγάλμαθ' ἱρὰ, τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ
 κάλλιστ' ἀνὴρ εἰς ἓν γε ταῖς Θήβαις τραφεῖς 1380
 ἀπεστέρησ' ἐμαυτὸν, αὐτὸς ἐννέπων
 ὠθεῖν ἅπαντας, τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
 φανέντ' ἀναγνον καὶ γένους τοῦ Λαΐου.
 τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμὴν
 ὀρθοῖς ἔμελλον ὅμμασιν τούτους ὁρᾶν ; 1385
 ἤκιστά γ'· ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
 πηγῆς δι' ὧτων φραγμός, οὐκ ἂν ἐσχόμην
 τὸ μαποκλῆσαι τοῦμόν ἄθλιον δέμας,
 ἵν' ἢ τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν. τὸ γὰρ

- τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ. 1390
 ἰὼ Κιθαιρῶν, τί μ' ἐδέχου ; τί μ' οὐ λαβὼν
 ἔκτεινας εὐθύς, ὥς ἔδειξα μήποτε
 ἑμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἢ γεγώς ;
 ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια 1395
 λόγῳ παλαιὰ δώμαθ', οἶον ἄρά με
 κάλλος κακῶν ὑπουλον ἐξεθρέψατε.
 νῦν γὰρ κακός τ' ὦν κακ κακῶν εὐρίσκομαι.
 ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη
 δρυμός τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
 αἱ τοῦμόν αἶμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο 1400
 ἐπίετε πατρὸς, ἄρά μου μέμνησθ' ὅτι,
 οἷ' ἔργα δράσας ὑμῖν, εἶτα δεῦρ' ἰὼν
 ὁποῖ' ἔπρασσον αὐθις ; ὦ γάμοι γάμοι,
 ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες πάλιν
 ἀνείτε ταυτὸν σπέρμα, καπεδείξατε 1405
 πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἶμ' ἐμφύλιον,
 νύμφας, γυναῖκας, μητέρας τε, χῶπόσα
 αἷσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ' ἂ μηδὲ δρᾶν καλὸν,
 ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ που 1410
 καλύψατ', ἢ φονεύσατ', ἢ θαλάσσιον
 ἐκρίψατ', ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
 ἴτ', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
 πίθεσθε, μὴ δείσητε. τὰμὰ γὰρ κακὰ
 οὐδεῖς οἷός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν. 1415
- ΧΟ. ἀλλ' ὦν ἐπαιτεῖς ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε
 Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν· ἐπεὶ
 χώρας λείλειπται μῶνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
- ΟΙ. οἴμοι, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος ;
 τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος ; τὰ γὰρ 1420

- πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφηύρημαι κακός.
 ΚΡ. οὐχ ὥς γελαστής, Οἰδίπους, ἐλήλυθα,
 οὐδ' ὥς ὀνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν.
 ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι
 γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσιν φλύγα 1425
 αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἑλίου, τοιόνδ' ἄγος
 ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῇ
 μήτ' ὄμβρος ἱρὸς μήτε φῶς προσδέξεται.
 ἀλλ' ὥς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσκομίζετε.
 τοῖς ἐν γένει γὰρ τὰγγενῇ μάλισθ' ὁρᾶν 1430
 μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.
 ΟΙ. πρὸς θεῶν, ἐπεὶπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,
 ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμέ,
 πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γὰρ, οὐδ' ἐμοῦ, φράσω.
 ΚΡ. καὶ τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; 1435
 ΟΙ. ῥίψόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχισθ' ὅπου
 θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.
 ΚΡ. ἔδρασ' ἂν εὖ τοῦτ' ἴσθ' ἂν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
 πρῶτιστ' ἔχρηζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.
 ΟΙ. ἀλλ' ἢ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις, 1440
 τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.
 ΚΡ. οὕτως ἐλέχθη ταῦθ'· ὅμως δ' ἵν' ἔσταμεν
 χρείας ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.
 ΟΙ. οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὕπερ;
 ΚΡ. καὶ γὰρ σὺ νῦν τᾶν τῷ θεῷ πίστιν φέροισ. 1445
 ΟΙ. καὶ σοί γ' ἐπισκῆπτω τε καὶ προτρέψομαι,
 τῆς μὲν κατ' οἴκους αὐτὸς δὲ θέλεις τάφον
 θοῦ· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ.
 ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθήτω τόδε
 πατρῶον ἄστυ ζῶντος οἴκητοῦ τυχεῖν. 1450
 ἀλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσιν, ἔνθα κλήζεται

- ούμδς Κιθαιρῶν οὔτος, ὃν μήτηρ τέ μοι
 πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον,
 ἔν' ἐξ ἐκείνων, οἳ μ' ἀπωλλύτην, θάνω.
 καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσον 1455
 μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἂν ποτε
 θνήσκων ἐσώθην, μὴ 'πί τῳ δεινῷ κακῷ.
 ἀλλ' ἢ μὲν ἡμῶν μοῖρ' ὅποιπερ εἴσ', ἴτω
 παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μὴ μοι, Κρέον,
 προῖθ' ἡμέριμναν· ἄνδρες εἰσὶν, ὥστε μὴ 1460
 σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἔνθ' ἂν ᾧσι, τοῦ βίου·
 ταῖν δ' ἀθλῖαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν,
 αἶν οὐ ποθ' ἡμῇ χωρὶς ἐστάθη βορᾷς
 τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
 ψαύοιμι, πάντων τῶνδ' αἰὲ μετειχέτην· 1465
 αἶν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
 ψαῦσαί μ' ἔασον, κάποκλαύσασθαι κακά.
 ἴθ' ὦναξ,
 ἴθ' ὦ γονῇ γενναῖε. χερσὶ τὰν θιγῶν
 δοκοῖμ' ἔχειν σφὰς, ὥσπερ ἡνίκ' ἔβλεπον. 1470
 τί φημί ;
 οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοι
 δακρυρροοῦντοιν, καὶ μ' ἐποικτεῖρας Κρέων
 ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐκγόνοι ἐμοῖν ;
 λέγω τι ; 1475
 ΚΡ. λέγεις. ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε,
 γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἣ σ' εἶχεν πάλαι.
 ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καὶ σε τῇσδε τῆς ὁδοῦ
 δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι
 ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ ; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε 1480
 ὥς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,
 αἱ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμῖν ὦδ' ὁρᾶν

τὰ πρόσθε λαμπρὰ προὔξენησαν ὄμματα·
 ὃς ὑμῖν, ὦ τέκν', οὔθ' ὁρῶν οὔθ' ἱστορῶν
 πατὴρ ἐφάνθηεν ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην. 1485
 καὶ σφῶ δακρύω· προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω·
 νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
 οἶον βιῶναι σφῶ πρὸς ἀνθρώπων χρεῶν.
 ποίας γὰρ ἀστῶν ἤξειτ' εἰς ὁμιλίας;
 ποίας δ' ἐορτὰς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι 1490
 πρὸς οἶκον ἵξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
 ἀλλ' ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἤκητ' ἀκμᾶς,
 τίς οὗτος ἔσται, τίς παραρρίψει, τέκνα,
 τοιαῦτ' ὀνειδὴ λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
 γονεῦσιν ἔσται σφῶν θ' ὁμοῦ δηλήματα; 1495
 τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατὴρ
 ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν,
 ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, κακ τῶν ἴσων
 ἐκτήσαθ' ὑμᾶς, ὧν περ αὐτὸς ἐξέφυ.
 τοιαῦτ' ὀνειδιεῖσθε. κἄτα τίς γαμεῖ; 1500
 οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
 χέρσους φθαρῆναι καγάμους ὑμᾶς χρεῶν.
 ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ
 ταύταιν λείλειψαι, νῶ γὰρ, ὦ 'φυτεύσαμεν,
 ὀλώλαμεν δὴ ὄντε, μή σφε περιίδης 1505
 πτωχὰς ἀνάνδρους ἐκγενεῖς ἀλωμένας,
 μηδ' ἐξισώσης τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
 ἀλλ' οἴκτισόν σφας, ὧδε τηλικάσδ' ὁρῶν
 πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
 ξύννευσον, ὦ γενναῖε, σῇ ψαύσας χερί. 1510
 σφῶν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας,
 πόλλ' ἂν παρήνουν· νῦν δὲ τοῦτ' εὔχεσθ' ἐμοὶ,
 οὐ κειρὺς ἐγὼ ζῆν, τοῦ βίου δὲ λῶονος

- ὕμᾱς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός. 1514
- KP. ἄλῃς ἵν' ἐξήκεις δακρύων. ἀλλ' ἴθι στέγης ἔσω.
- OI. πειστέον, κεί μηδὲν ἡδύ.
- KP. πάντα γὰρ καιρῷ καλά.
- OI. οἶσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι ;
- KP. λέξεις, καὶ τότε εἴσομαι κλύων.
- OI. γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον.
- KP. τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν.
- OI. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἦκω.
- KP. τοιγαροῦν τεύξει τάχα.
- OI. φῆς τὰδ' οὖν ; 1520
- KP. ἂ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ λέγειν μάτην.
- OI. ἄπαγέ νῦν μ' ἐντεῦθεν ἤδη.
- KP. στεῖχέ νυν, τέκνων δ' ἀφοῦ.
- OI. μηδαμῶς ταύτας γ' ἔλη μου
- KP. πάντα μὴ βούλου κρατεῖν.
καὶ γὰρ ἀκράτησας οὗ σοι τῷ βίῳ ξυνέσπετο.
- XO. ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λεύσσειτ', Οἰδίπους ὅδε,
ὃς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἤδη καὶ κράτιστος ἦν ἀνὴρ,
[ὅστις οὐ ζήλῳ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων,]
εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν.
ὥστε θνητὸν ὄντ' ἐκείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
ἡμέραν ἐπισκοποῦντα μηδέν' ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
τέρμα τοῦ βίου περάσῃ μηδὲν ἀλγεινὸν παθῶν. 1530

ŒDIPUS TYRANNUS.

NOTES.

2. = *τίνες εἰσὶν αἷδε αἱ ἔδραι ἅς θοάζετε*; implying *why*? Comp. 938. Jelf's Gr. Gr. § 881, 1.
ἔδρας cognate acc. (comp. Aj. 42.) after *θοάζετε* = *θαάσσετε, θάσσετε, θακείτε*.
3. *Adorned with suppliant boughs*, (comp. 19) i. e. of laurel or olive entwined with wool: *στέφη*, 913. Herod. vii. 41. *ἐξεστεμμένοι* = *velati* in Virg. *Æn.* vii. 154; xi. 101.
4. *θυμιαμάτων* gen. after verb of *fulness*; Wordsworth's Gr. Gr. § 132, g.
6. *παρ' ἀγγέλων—ἄλλων*, *from others as messengers*, not *from other messengers*.
8. *πᾶσι κλεινός*, *celebrated by all; in all men's mouths*. See 40, note.
9. *πρέπων ἔφυσ φωνεῖν* = *πρέπον ἐστὶ σοι φωνεῖν*.
10. *καθέστατε*, syncopated perfect. See El. 50, note.
11. *στέρξαντες*, *praying*. Comp. Latin *amabo te*. Participle explanatory of the *τίς τρόπος*. Jelf, § 693.
ὥς with gen. abs. 145, 241. Jelf, § 701, b.; here it goes with *φράζε*, 9; *tell me, &c., believing that I am ready, &c.*
12. *μὴ οὐ* require a neg. preceding; here *implied* in *δυσάλγητος* = *οὐκ οἰκτίρμων*, *I should not be compassionate if I*

did not pity. Jelf, § 750, 3; οὐ might have been omitted, as δυσάλητος is not necessarily a neg.

14. χώρας, gen. after verb of *ruling*; Wor. § 132 c, obs.
Οἰδίπους, a heteroclit noun. Gen. -ποδος (not in Soph.),
poët. -που (40, 925, 1091); Æol. -πόδαο, Dor. -πόδα̃,
Ion. -πόδεω, as if from Οἰδιπόδης. Dat. -ποδι; -πόδη. Acc.
-ποδᾶ, -πουν (514); -πόδην, -πόδαν (Œd. Col. 222). Voc.
-πους (646, 739, 1073, 1422), -που (405); -ποδᾶ (1194.)
Jelf, § 116, 3.
16. *Your altars*, i. e. altars of Apollo Ἄγυιεύς (and perhaps
also Diana and Minerva, comp. 164, τρισσοὶ ἀλεξίμοροι)
before the house; 919; El. 637, 1376.
17. πτέσθαι, 2 aor. for πέτεσθαι, dropping the radical vowel.
Wor. § 93, § 81. σὺν γήρᾳ = συνόντες γήρᾳ, not =
heavy with old age. See 123; Aj. 1017.
18. ἱερῆς Att. for ἱερεῖς. Comp. Aj. 189, 390; El. 690, 709.
20. ἀγοραῖσι. dat. loci. El. 174, note.
21. μαντεῖα, adj. σποδῶ, i. e. *altar*. Ἴσμηνοῦ, i. e.
Apollo Ismenius, said to be oracular, Herod. viii. 134;
his temple was at Thebes, near the river Ismenus.
24. οἶᾶ τε, *here* the first syll. *might* be either long or short,
as the third foot may be either spondee or iambus; but
in 1415, and six other places in Soph., it stands in the
second place, and so *must* be iambus, οἶος τε; Œd. Col.
262, 803, 1136, 1418; Trach. 742; Phil. 925.
25. κάλυξιν, circumstantial dat., i. e. of that particular thing
in which the action takes place; Jelf, § 603, 1: so *here*,
of that *in which*, or *with which* the wasting takes place.
26. βουνόμοις for βοῶν [νεμομένων]. See El. 244, note.
27. ἀγόνοις, *unhorn*; comp. ἐγκάρποις; proleptie, Jelf, §

- 439, 2. Or *which produce no offspring*. Or *premature*. Compare, for the account, Herod. vi. 139.
 ἐν δὲ—σκήψας for ἐνσκήψας, by Tmesis; as El. 713. Jelf explains *not* by Tmesis unless there intervene only a particle or exclamation, so that the connection of the two parts is not wholly destroyed (§ 640, 2; § 643, obs. 2.) Then ἐν δὲ will be adverbial.
29. μέλας δ'. N.B. Apostrophe at the end of a verse; so 332, 785, 791, 1184, 1224; El. 1017. As a *general* rule, those syllables which in the middle of a verse would be cut off, are at the end of a verse not cut off or absorbed into the following verse. Herm. de metris, lib. i. § 12.
31. οὐκ ἰσούμενον (ἴσον) κρίνοντες.
32. ἐξόμεσθα, older form, poeticè for -εθα. Wor. § 43. obs. 3. ἐφέστιοι = ἐπὶ τῇ ἐστίᾳ. Comp. El. 419, note.
33. συμφοραῖς, *accidental events, accidents*. ξυναλλαγαῖς, *interventions*. Comp. 44, ξυμφοράς, *events, results*.
35. ὅς γε, *forasmuch as thou—*. ἐξέλυσας, *didst put a stop to the δασμός*. ἄστυ, acc. after μολών, verb of *motion to*.
39. ἡμῖν, dat. commodi. Jelf, § 598.
40. πᾶσιν, *in the sight (judgment) of all men*. Comp. 8, 616; Jelf, § 600, 1. Οἰδίπου gen.; see 14, note.
43. The construction of the two clauses is different; we might have had ἤκουσας. Comp. 310, 395, 452.
48. προμηθίας, *because of thy former πρ.* Causal gen. after κλήζει; i. e. gen. of that peculiarity in the object which occasions the action of the verb. Jelf, § 481, 1; commonly explained as after ἔνεκα understood.
49. *Oh! may we not so remember (have such a recollection of) thy reign, as having in it once been set upright and*

fallen afterwards. μεμνῶμεθα, opt. perf. pass. μεμνήμην or -ώμην, Jelf, § 247, 6; instead of the circumlocution of pass. part. with εἶην. The opt. = *Dii faxint ne—*; the subj. μεμνώμεθα, = *cave tu ne—*. See Buttm. Irreg. Gr. Verbs, μιμνήσκω.

57. The *negation* is a *prolepsis*, by which the Greeks add to the verb (or adj. &c.) the result or tendency of the verbal action, though it has not yet happened. *Empty of men, who (on this supposition) do not dwell therein; ὥστε μηδένα ξυνοικεῖν ἔσω.* Comp. El. 240, note. ἀνδρῶν gen. after adj. of *privation*. Wor. § 132, g.

60. νοσοῦντες κ.τ.λ. An *anacoluthon*; i. e. the construction is not carried out. It might have gone on, ὅμως οὐ νοσεῖτε ἐξ ἴσου ὡς ἐγώ, changed to οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις κ.τ.λ., to include *all without exception*.

67. ὁδοῦς, acc. of *motion along*. Aj. 30, note.

70. γαμβρός, *brother-in-law*; see 577; and Preface.

71. Observe ὅτι followed by τί in the same indirect question; Jelf, § 877, obs. 2. Wund. reads πύθοιτο, τί. πύθοιτο opt. after ἔπεμψα, 309, 713, 730, 948, 1161, Wor. § 40, obs. N.B. τηνδῆ short before initial ρ, very unusual in Att. poets; ρ initial being aspirated, and therefore equivalent to a double consonant. Jelf, § 40, 5.

73. *And [this] day computed with the [due] time for such a journey frets me as to what he is about.*

74. τί. 71, note; 155; Aj. 794.

τοῦ γὰρ κ.τ.λ. *For beyond my expectation he is away longer than is fitting.* εἰκότος, *what seemed probable to me*; not *what was seemly*, for this would be tautologous with τοῦ καθήκοντος χρόνου. gen. after πέρα.

πλείω [χρόνον], acc. of *duration of time*; Wor. § 141, a.

76. Subj. after *δταν* signifies some indefinite time to come, on which however depends by connection of effect some further fact; Jelf, § 842, 3.

77. *δηλοῖ*, subjunctive. *μὴ δρῶν*, equivalent to a conditional clause; *if I did not*; Jelf, § 746, 2.

80. *εἰ γάρ*, *would that*; with opt. of something pres. or fut. Wor. § 177, obs. 3.

81. *σωτήρι*, used as a fem. adj.; the regular fem. form is *σώτειρα*. So in 185 *ἰκτῆρες* is fem. Nouns in *-τηρ*, *-τής*, *-τωρ*, properly applied only to *persons*, are also applied as adj. to *things*. See Jelf, § 132, obs. 2.

82. *εἰκάσαι*, infin. absolute: El. 410; Wor. § 160, obs. *ἡδύς* [ἐστι]; so *ἔτοιμος* [εἰμι], 92. *οὐ γὰρ ἂν*, for [otherwise], &c. *ἂν* is used with a historic tense of the indic. when it follows a supposition the truth of which would not be allowed. Wor. § 154, a. El. 323 note, 374 note.

83. *δάφνης*, gen. *copiæ* after *πολυστεφής*. 4, note. El. 896. *δάφνη*, vowel short before mute and *ν*. Comp. 109, 1111; Jelf, § 39, obs. 3.

84. *ξύμμετρος ὥς κλύειν*. *Within reach (measure) so as to hear*. *ὥς* = *ᾧστε*. Comp. Ant. 292.

85. *κήδευμα*, abstract for concrete *κηδεστής*. Comp. 1, *τροφή*; 1344, *ὀλεθρον*. Jelf, § 353, 1.

87. *Good*. *For I say that even the difficulties in it (sc. where it bids us search out the murderer of Laius,) if rightly carried out would altogether be fortunate for us*.

εἰ with the opt. = *supposing that*, coupled with a wish. Jelf, § 855, 1. *ἂν εὐτυχεῖν*. *ἂν* with inf. in orat. obliqua, where orat. recta would have opt. Jelf, *ibid*, 3, a.

90. λόγῳ dat. of cause; *through your present saying*. Wor. § 135, fin. οὐτ' οὖν, comp. El. 199, note. οὖν marks the antithesis strongly.
94. τὸ πένθος, *my grief*. τῶνδε, *for these*. Comp. El. 348. gen. of object. Wor. § 130, b.
95. λέγοιμ' ἄν = fut. Wor. § 159, § 167 init. Comp. 282, 343. In 2nd person it = a mild imperat. El. 1491.
96. ἔνωγεν, perf. with present sense continued from the perf. Comp. El. 1458, note.
99. τρόπος, *peculiar character*, referring to the treatment it may require: and it is explained in 101, as caused by the blood-guiltiness.
100. ἀνδρηλατοῦντας, acc. part. continuing the construction of ἐλαύνειν, 98.
101. ὥς τόδ' αἶμα, acc. abs. for gen. abs. Wor. § 163, obs.
105. ἀκούων expresses the means, *by hearing it*. Jelf, § 698.
106. ἐπιστέλλει [Φοῖβος,] 96. τούτου gen. after αὐτοέντας.
108. γῆς, gen. after adv. of place. Wor. § 172. El. 404, note.
111. τᾶμ. Crasis of ο and α makes ᾱ. Wor. γ. 144, cap. vii.
113. συμπίπτει, pres. for aor. Comp. 437; El. 899, note.
115. ὥς = ἐπεί, with sense of *since*, ἐξ οὗ. El. 508, note.
117. οὗτου, gen. after ἐκμαθών. *From whom hearing, any one might have used [the information.]* ἐκμαθών, part. for a conditional clause; 77, note; Jelf, § 855, obs. 5. ἐχρήσατ' ἄν. Jelf, § 424, α.
124. ἐπράσσετο pass. See Lidd. and Scott. *Unless perchance the matter had been transacted with money from*

hence. i. e. unless he had been suborned by money from hence. Stripped of the interrog. this = *εἰ μὴ ἐπράσσετο κ.τ.λ., οὐκ ἂν ἔβη κ.τ.λ.*; comp. 432.

125. *τόλμης*, gen. after *τόδε* used as subst. Jelf, § 442, *b*.

134. *πρὸ κ.τ.λ.*, *engaged in this care in favour of the dead.* *πρὸ* = *ὑπέρ*, of assistance. Wor. § 185. *ἐπιστροφή*, a turning of one's attention towards. El. 182, note.

138. *αὐτοῦ* i. e. *ἐαυτοῦ*, for *ἐμαντοῦ*. Comp. Trach. 451, *αὐτὸν* for *σεαυτόν*. Jelf, § 654, 2, *b*. Wor. § 37, *b*, obs. *ἀποσκεδῶ* Att. fut. contr. for *-άσω*. 232; El. 495, note.

139. *ἂν—ἂν*. Comp. 602. First *ἂν* qualifies *θέλοι* and makes the whole sentence hypothetical, the second *ἂν* goes with the emphatic word *καῖμε*, *me perhaps*. Jelf, § 432, *b*.

142. *βάθρων*, gen. after *ἵστασθε* = *ἀνίστασθε ἀπό—* (comp. 147); so 24, *βυθῶν*. Jelf § 530, 1.

143. If successful in their petitions, suppliants took away their boughs; if not, they left them at the altar.

145. *ὥς*. Comp. 11, note.

148. *ἐξαγγέλλεται*, *declares of himself, promises*: or mid. for act.; Aj. 1376. *ῶν* by attraction for *ᾧ*, Wor. § 149.

150. *νόσου*, gen. after *παιστήριος*. Comp. El. 447, note.

151. *Διός*. Apollo was only the spokesman (*προφήτης*) or mouth-piece of his father Zeus. Æsch. Eum. 19. Virg. Æn. iii. 251. El. 655—659.

152. *Πυθῶνος*, gen. after *ἔβας*, as if *ἀπό*. Comp. 142, note.

153. *Θήβας*. acc. of motion to a place; Jelf, § 557. *φρένα*, acc. after *ἐκτέταμαι*, quasi *κατά*. Wor. § 142. *πάλλων*, trans. verb used intrans.; see list in Jelf, § 359; so *κεύθω*, 968; Aj. 635; El. 869: or for *παλλόμενος*.

154. *ἰήϊε*, invoked with a cry, *ἦη*. So 1096. In 174 it = accompanied by cries, grievous.
155. *ἄζόμενος*, τί κ.τ.λ., comp. 74. *ἀμφί*. because of; Wor. § 194, b. *νέον*, adv.; OEd. Col. 1775; or agrees with τί.
156. *ῶραις*, [i. e. after the lapse of seasons] when seasons are brought round. Dat. abs. Jelf, § 699.
159. *κεκλόμενος*, nom. pendens; as if there followed *στέργω* (*rogo vos ut*) *τρισσοὺς ἀλεξιμόρους προφανῆναί μοι*. an anacoluthon. Comp. 60, note.
161. *κυκλόεντα* = *κυκλικόν*, in shape of a circle; the circular throne in the Agora, = the throne in the circular Agora; by hypallage, comp. 1376. Eur. Or. 909, *ἀγορᾶς κύκλον*. Wordsw. Ath. and Att. p. 67, the circle of the Agora. *εὐκλέα*, acc. Compounds of *κλέος* have both forms of acc., -εᾶ, and -έᾳ; Wor. § 31, obs. 1.
173. If *ἀγόνοισι*, vs. 27, means that the children are not born, this passage must mean, nor do women recover from their grievous labours by bringing forth, *τόκοισιν* dat. instrumenti; or at birth-time, dat. temporis; i. e. they remain childless. If it means premature, this passage means, nor at the birth do women bear up against their grievous labours. *ἰητῶν*, 154, note. *ἀνέχουσι* intrans. *καμάτων* gen. after *ἀνέχουσι*, Jelf, § 531; comp. 142, note.
175. *ἄλλω* = *ἐπ' ἄλλω*, *aliū super aliū*. Comp. Aj. 866. Jelf, § 604, 1. *ἄπερ* = *καθάπερ*.
178. *ῶν*, gen. after *ἀνάρθρωτος*; El. 232, note. in which corpses unnumbered, abounding, the city is wasted.
180. *νήλεα*, unpitied, usually unpitying; as *φοβερὰν*, 153. *πρὸς πέδω*, on the plain. *θανατᾶφόρα*, Dor. for -ηφόρα.
182. *ἐν δέ*, and amongst them, Aj. 675. *ἔπι*, moreover, adverbial; see 27, note.

185. *πόνων* gen. after *ἐπιστενάχουσιν*, *wail for*; Jelf, § 488; comp. 233, El. 1117. *ἰκτῆρες*, fem. comp. 81, note.
186. *λάμπει*, *sounds clear*. Comp. 473; Phil. 189. *ῥμαυλος*, comp. *βοῇ πάραυλος*, Aj. 892.
190. N.B. Ἄρεα, tribrach for iambus, = *Λύκει* in antistrophe, 203. So *βέλεα*, 205; *ῥρεα*, 208; *πάθεα*, 1330. *ἄχαλκος ἀσπίδων* = *ἄνευ ἀσπίδων χαλκῶν*. For the gen. see Wor. § 132, g, obs. 1; comp. El. 36, note; Aj. 321.
191. *περιβόητος* act., *advancing with shouts*; Jelf, § 356, obs.
194. *νωτίσαι*, infin. dependent on *πέμψον*, whence supply *and [grant] that Mars may turn in backward course beyond our country's bounds*. *πέμψον* unequally applied to *ἄλκᾱν* and *νωτίσαι*, by Zeugma; El. 72, note. *Δρόμημα*, acc. cogn. to the intrans. notion in *νωτίσαι*, *to retreat*; comp. Aj. 42; Jelf, § 558, 1. Or simply transit., *to turn his backward course*.
198. *τέλει*, *omnino*, = *τελέως*; *simply, altogether*. *If the night leave anything at all, the day comes upon this, ἐπερχέται*. [Others make *τέλει* at its close.] The sense is, *if anything is left undestroyed in the night, this is destroyed in the day*. *εἰ* with subj. for *ἐάν, ἥν*, not common in Att., scarcely ever in prose: used by Homer and Herod. (Ion.) and Theocr. (Dor.) Jelf, § 854, obs. 1.
200. *τόν, Ἄρεα*, *the pest*, personified; 198-9 parenthetical *τόν*, art. for dem. pron. Wor. § 118. Jelf, § 444, 5.
202. *ὑπό*, *with*; nearly = dat. alone. Wor. § 199, b.
203. *Λύκειε*, epithet of Apollo the *Averter*. See El. 7, note.
205. *ἐνδατεῖσθαι*. Mid. *to divide; spread [rumours of]; celebrate*; either, in good sense, *to celebrate*, as here:

or, in bad sense, *to revile*, as Trach. 791. Others make it pass. literally *to be divided, scattered, hurled*; see 202.

N.B. ἄδᾶμάτ' tribrach, = trochee ἦτος in stroph., 191.

207. Trach. 214 Artemis is called θεὰ ἀμφίπυρος, with a torch in each hand.

210. γὰρ gen. after ἐπώνυμον, adj. of *community, relationship*. Jelf, § 507. So 212, 420.

212. δρόστολον, *attended by*. Comp. στόλος, 168.

Μαινάδων, gen. after δρόστολον, for compounds of σύν and δμοῦ often take gen. instead of dat. Œd. Col. 1482.

215. ἀπότιμον = ἄτιμον. See Il. v.; 890. Comp. 196.

216. ἀ δ' αἰτεῖς, *but as to what you ask for*, followed by fem. in 218. Jelf § 821, 1.

219. λόγου, gen. after ξένος = *ignorant*; Wor. § 132, f, obs.

220. *For [if I were not thus ignorant of the whole matter,] I should not search it long without having some evidence.*

227. καὶ. The apodosis, which is not expressed, may be supplied thus: *And if he is afraid [to tell me all, being himself the guilty one, then] of himself (i. e. of his own accord, ultro,) secretly-withdrawing the charge against himself, [let him depart]; for he shall suffer nothing hard to bear, but shall depart from the land scathless. Or, If he is afraid, and shrinks from declaring himself the charge against himself, [still let him declare it]; for, &c.*

233. φίλου, gen. after δείσας. Comp. 185, note.

235. ἐκ τῶνδε, *after these things*. So 282. ἐκ, *proceeding out of*, hence, *following after*, more like ἀπό. Wor. § 184. ταῦτα κλύειν ἐμοῦ, *hear this from me*. Wor. § 132, f, obs. 2; gen. personæ, acc. rei.

236. τὸν ἄνδρα, acc. after εἰσδέχεσθαι, 238. Construction, ἀπαυδῶ μήτ' εἰσδέχεσθαι τινὰ τῆσδε γῆς τὸν ἄνδρα τοῦτον. γῆς τῆσδε τινά, *any one of this land*; comp. Aj. 1175.
238. εἰσδέχεσθαι, supply εἰς οἴκους from 241. μήτε after verb of prohibition ἀπαυδῶ, 236; from which supply κεύω in 241; comp. El. 72, note.
240. κοινόν, *associate*; Aj. 267. ποιεῖσθαι, El. 320, note.
248. νιν, superfluous after τὸν δεδρακότα. Trach. 289.
251. παθεῖν, *that [I] may suffer*.
255. μὴ goes with εἰ, not with θεήλατον. Comp. El. 992.
256. οὐδ' εἰκὸς ἦν εἶναι, *It would not have been right for you to leave*. Comp. χρῆν with pres. inf. El. 529. εἰκὸς ἦν in apodosis without ἄν. Jelf, § 858, 3.
258. ἐπεὶ, *since*. 264 ἀνθ' ὧν, *therefore, &c.*, apodosis. ἀντί, El. 575. τε, i.e. *both I am, &c.*; answered to by τε, 261.
261. *And since his children (had not issue failed to him) would have been born brothers to my children: i. e. we should have a common family.* κοινά, comp. Ant. 1; Œd. Col. 535. neut. as if agreeing with τέκνα. παίδων, gen. after κοινά, comp. 210, note. κοινῶν, superfluous, unless it marks the relationship more strongly.
263. ἐνήλατο. 1 aor. mid. from ἐνάλλομαι. 1261. Ant. 1346.
264. τὰδ' = τήνδε τὴν μάχην, acc. cogn. Comp. Aj. 1346.
267. Λαβδακείῳ for Λαβδάκου, adj. for attributive gen. Jelf, § 435, a. παιδί, dat. commodi.
270. αὐτοῖς superfluous after τοῖς δρῶσιν. See 248, note. ἀνιέναι, *to produce neither crops from the earth for them, &c.*
272. φθереῖσθαι, fut. for pres. as the *object* of the wish is something fut. Jelf, § 405, obs. 3.

283. *μὴ οὐ*. After verbs of prohibition the Greeks add *μὴ* to the inf.; and if the verb has a neg. *οὐ* also is added. Jelf, § 749, 1; § 750, 2. Comp. 12, note; El. 107.
284. *ἀνακτι*, dat. after *τὰ αὐτά*. 840, note.
287. *ἐν ἀργοῖς* = *ἀργῶς*. Comp. Aj. 971.
296. *οὐδ' ἔπος φοβεῖ* [*τοῦτον*], *ᾧ μή κ.τ.λ.* *δρῶντι* for inf.
302. *εἰ καί*, *although*; allows a thing really true; *καὶ εἰ*, *even if*, allows a supposed case which does not exist. Jelf, § 861, 2. *δέ*, *yet*. Ant. 234.
304. *μοῦνον*, Ion. for *μόνον*. 305. *κλύεις* for *ἀκήκοας*.
310. *Grudging neither augury derived from birds (395-8) nor any other suggestion of divination which you know.*
313. *ῥῦσαι*, applied unequally, by Zeugma, to *σεαυτόν*, &c., and to *μίασμα*, *purge away all pollution caused by the murder of Laius*. Comp. 194, note.
314. *For a man to confer benefits from such sources as he has and is able, &c.* *ἔχοι*, comp. 979; El. 1378, note.
316. *τέλη λύει* = *λυσιτελεῖ*. El. 1005. *φρονοῦντι* for inf.
317. *Though I knew this peril well, I forgot it when I came here; for [had I not forgotten it] &c.* Comp. 82, note.
325. *ὥς οὖν κ.τ.λ.* *That then I may not be in the same case, viz. to speak inopportunately—: speech interrupted.*
328. *But I never will declare my (φάτις, 323) tale of ill, that I may avoid telling of thine.* Others put a stop at *μήποτε*. *But I never will [consent to speak];* and Herm. *εἰπὼν*; *in order that I may not, while uttering my words, also declare your ills.*
332. *ἐγὼ* coalesces with *οὗτ'* into a dissyllable. So 1002.

333. *ἂν πύθοιο* = fut. Comp. 95, note; so 343.

337. *ὀργὴν τὴν ἐμήν*, *the anger which I cause*: for see 335.
Then *τὴν σήν*, *that which thou dost cause*.

338. N.B. *ἐμῇ* before double consonant *ψ* in following word.

340. *ἅ* (cogn. acc.) and *πόλιν*, double acc. See El. 94, note.

341. *αὐτά*, Schol. *αὐτόματα*. 343. *πρὸς τάδε*, *therefore*.

344. *ἥτις ἄγρ.* [*ἐστίν*] = *ἀγριωτάτης*. Jelf, § 870, obs. 4.

345. *ὡς ὀργῆς ἔχω*, *according to the rage in which I am*.
Jelf, § 528. *καὶ μήν*. Jelf, § 728, 3, c.

346. *ἴσθι δοκῶν*, *know that you appear*. El. 24, note.

347. *ὅσον μή*, *so far as in not killing him with your own hand*.

350. *ἐννέπω σὲ ἐμμένειν*, *jubeo te, &c.* El. 233, note.

353. *ὡς ὄντι κ.τ.λ.* As if *ἐννέπω σοι* had preceded. Jelf, § 674, and obs. 2. By this change of construction the ambiguity of *ὡς ὄντα* after *ἐμὲ* is avoided.

355. N.B. *που* enclitic. *And do you perchance think that you will escape [punishment for] this?* El. 626, note.

360. *ἡ ἔκπειρά λέγειν*; or *do you make trial of me that I should speak?* Verb, mid. 2nd. sing.

361. *οὐχ κ.τ.λ.* An answer to *οὐχὶ ξυνήκας π.*; *not so that I can speak of it as really known*.

362. *φημί σε φονέα κυρεῖν τὰνδρὸς οὗ [φονέα] ζητεῖς*.

364. *εἴπω*. subj. used in deliberative questions, Jelf, § 417.

365. *εἰρήσεται*, *pass. paulo post fut.* from *εἰρημαι*, *ἐρέω*, for 1st. fut. *pass. ῥηθήσομαι* (unusual in Att.) Another *εἰρήσομαι* fut. *mid.* from *ἔρομαι*. Buttm. Irr. Gr. Verbs.

366. λεληθέναι ὁμιλοῦντα, *have unwittingly associated*; 745, note. τοῖς φιλτάτοις, for sing. *thy mother*; El. 1233, note.
372. ἀ οὐδεὶς τῶνδε [ἔστι] ὃς οὐχί σοι ὀνειδιεῖ. So Aj. 600.
374. *You live in one [perpetual] night (blindness), so that you could not, &c.*
376. [*I am not the one to hurt you*] *for, &c.*
379. δέ, used in answers, to refute something preceding. *No, it is not Creon that is, &c.*
380. *Art [of kings] surpassing [other] art in life with its divers aims.* Phil. 138. Or, *Art [of mine] surpassing [the Sphinx's] art, &c.* βίῳ, dat. of the time. Comp. El. 783.
384. δωρητόν for δωρητήν. Comp. El. 614, note.
386. με gov. by ὑπελθών. Comp. Phil. 1007. N.B. λάθρᾳ.
389. δέδορκε, *sees*; 96, note; Aj. 1, note.
393. *And yet the riddle was not one for any chance comer to expound.* εἶναι with gen. 411, note.
397. ὃ μὴδὲν εἰδώς, not *who really knew nothing*, οὐδέν, but *who seemed to know nothing*.
406. δεῖ, with two constructions, (i.) gen. *rei*; comp. 394; Jelf, § 529, 1; (ii.) inf. σκοπεῖν. ἄριστα, adverb.
408. ἐξισωτέον, κ.τ.λ., *yet equality in reply must be established equally [to us both.]* τὸ with inf. = subst.
411. *So that I shall not be enrolled as the client of Cleon (as [belonging to] Creon as my master.)* εἶναι, with a gen. = *to belong to, to be [the property] of—*; here we merely have in its place a verb denoting *to be enrolled [as the property of]* Jelf, § 518, 2. Γεγράφομαι, Jelf, § 407, 1.

416. τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ. Comp. El. 1390, note.
420. βοῆς σύμφωνος, 212, note. 422. δόμοις, dat. loci.
425. *Which shall make (represent) you equal to yourself (i.e. as what you are, in your true light,) and equal to your children (i. e. as their brother.)*
428. οὐ γὰρ ἔστι [τις] βροτῶν ὅστις κάκιον σοῦ ἔκτρ. *who shall be destroyed more dreadfully than thou.*
430. οὐκ εἰς ὄλεθρον [ἄπει]; so 1146.
433. [*I called you*], for. ἔπει, since [otherwise], 82, note. οἴκους, acc. of motion to. ἐστειλάμην = μετεστ. So 860.
449. ἄνδρα. attracted to the case of the rel. El. 652, note.
452. [*Being*] by report a foreigner sojourning among us, &c. Change of constr. from part. [ὢν] to indic. φανήσεται.
454. ξυμφορᾷ, 33, note. ἐκ, after, or instead of. Jelf, § 621, 2.
462. φάσκειν, El. 9, note. 467. σθεναρώτερον, adv.
475. πάντα [ἰχνεύματα], to search with every search for, &c. ἄνδρα and πάντα double acc. N.B. ἰχνεύειν, see 83, note.
480. ἀπονοσφίζων, shunning; as if for mid. Comp. 693.
483. *Terrible alarms does the wise augur stir up, alarms neither credible, nor rejecting credibility; or perhaps δεινὰ = cogn. acc. as in 475. Or else δεινὰ adv., terribly does —excite [me] who neither believe nor deny the matter.*
487. i. e. *I see nothing present or likely to occur (ὀπίσω, in the future), to support what Teiresias said.*
488. *For what quarrel there existed with the Labdacidæ or the son of Polybus (i. e. was between Laius and Œdipus), never at any former time, nor now as yet have I*

learnt, from which particular thing (δή) by (or after) proof I shall go against the popular prevailing fame of Œdipus.

497. *But at any rate Zeus and Apollo are intelligent, &c ; but that seer amongst men knows more than I, is no true judgment ; though in wisdom a man may surpass [another's] wisdom. But never would I, till I saw the saying (of T.) proved right, assent to those who blame him.*

510. *Therefore [τῷ] from my judgment never shall he incur the charge of wickedness.*

516. πεπονθέναι [τι] φέρον. 522. κεκλήσομαι, 411, note.

526. τοὺς κ.τ.λ., *said what he said, falsely.* El. 302, note. λέγοι, 309, note. 528. ἐξ, *with ;* El. 455, note.

533. ὥστε ἔκου, *as that you have come.*

534. τοῦδε τὰνδρός = ἐμοῦ.

538. γνωριοῖμι, Att. fut. for γνωρίσοιμι ὥς depends on some word to be supplied from 537, e.g. [ἐλπίζων.]

542. ὅ, *which thing*, relat. to τυραννίδα, the abstract thing.

543. οἶσθ' ὥς ποιήσον, probably arose from a transposition for ποίησον, οἶσθ' ὥς ; *Knowest thou what thou must do ?*

547. τοῦτ', scil. *that I am not so.* 555. ἢ οὐκ, 332, note.

558. πόσ. χρ., *how long ago ? at the distance of what time ?*

561. i.e. *the time would be long and old, if it were measured out.*

572. *He would never have spoken of the murder of Laius as mine (i. e. done by me.)*

579. ἐκείνη, dat. after τὰ αὐτά ; comp. 284. νέμων, *holding.*

583. ὥς ἐγὼ [ἐμαυτῷ δίδωμι]. 585. ἂν ἐλέσθαι.

597. αἰκάλουσι, *flatter*: altered from ἐκκαλοῦσι, *call me forth to present their petitions to you*.
598. *For their obtaining all they wish depends on that*; lit., *for that all things should happen to them*, &c.
599. κείνα, see 585, 591, 592. 602. τλαίην [δρᾶν].
603. *And, as a proof of this*, &c., ἐλεγχον, acc. in appos. with the sentence; Wor. § 144. Comp. Aj. 559.
608. χωρίς, *separately, by itself*, i. e. *either without my defence, or without other proof*. 612. παρ' αὐτῷ = αὐτοῦ.
616. *He hath spoken well, in the estimation of one who is cautious of falling*, i. e. *as he would acknowledge who is cautious*. For dat. εὐλαβουμένῳ comp. 40, note.
626. τὸ γοῦν ἐμὸν [εὖ φρονῶ.]
628. [τί δ'] εἰ κ.τ.λ.; ἀρκτέον γ' ὁμῶς [ἔστι μοί.] *Still I must rule. No! not when you rule badly*; gen. abs. agrees with [σοῦ]. Others make ἀρκτέον pass., *you must be ruled. No! not by one who*, &c.
636. ἐπαισχύνεσθε κινουῦντες, *are ashamed to*. El. 24, note.
637. οἴκους, acc. of motion to a place. οὐκ εἶ; fut. 2nd. pers. with οὐ in interrog. = imperat. Then in the 2nd. clause μὴ οἴσετε = nearly ἐάσετε, so that οὐκ (which belongs to this clause as well as the first) μὴ-οἴσετε = οὐκ ἐάσετε, and = imperat. Comp. Aj. 75. *Will you not go home, and avoid raising*, &c.? Jelf, § 413, 2.
640. N.B. δυοῖν, monosyll. by Synizesis. Wor. § 10, obs. ἀποκρίνας. Comp. El. 1193, προτρέπει. A syll. short by nature is sometimes but seldom lengthened by the tragedians; rarest at the junction of a prep. with a verb. *Having chosen [one] out of two*. Trach. 100; El. 1320.

645. τι [τούτων] ὧν. 650. θέλεις [ἵν'] εἰκάθω ;

656. *That you should never, where the tale is unproved, condemn* (βαλεῖν ἐν αἰτίᾳ = ἐμβαλεῖν αἰτία) *a friend who is under curse, (such as Creon had imprecated, 644.)* Comp.

608. [Herm. ἐναγῇ, *criminis suspectum*.]

658. ἐπίστω (for ἐπίστασο, —ταο) ζητῶν. El. 24, note.

660. οὐ [μὰ] τὸν κ.τ.λ. 1088; El. 1063.

661. ἐπεί, *for*. ὅτι πύματον ὀλοίμαν = ἀπώλειαν ἥτις πυμάτη (= πυμάτην) ὀλοίμαν. cogn. acc. Comp. 344.

665. φθινάς for φθίνουσα, = πόνοις in antistr., 694.

668. προσάψει, either neut., comp. El. 21, with nom. τάδε κακά, *shall be added*; or transit. with nom. γὰ, *if it shall add* τάδε κακὰ τοῖς πάλαι. If we read καὶ τὰδ' εἰ κ.τ.λ. the sense is, *both the wasting land and the prospect of the addition of your quarrel to our former evils afflict my soul*; the sentence τὰδ' εἰ—σφῶν being taken as a 2nd nom.

673. δῆλος εἰ στυγνὸς [ὧν], *you shew that you feel bitterness (towards others, comp. Œd. Col. 1173.) while you yield*; βαρὺς δ' [ἔσει], *but you will be dissatisfied, disgusted, with yourself* (comp. the character described by Arist. Eth. iv. 11, § 10), *when you have come to an end of your wrath*. περάσης = εἰς πέρας ἔλθης, or πέραν ἧς. θυμοῦ, gen. after πέραν (Jelf, § 526) in περάσης.

Or, *and when you have gone too far in your wrath*.

677. ἀγνώτος act. signif. (as inf. 1133) = ἡγνοηκός με, *not knowing me, my real character*. ἴσος, *equal to myself*; *appearing in my true light, as I really am*; comp. 425. Or, *upright*. ἐν τοῖσδε, *in the sight of these, the Chorus*.

680. μαθοῦσα γέ. [*I will do so*] *as soon as I have learnt, &c.*

681. ἀγνώς, either pass. signif. *unknown, uncertain*, as Ant. 1001; *an unproved suspicion from words arose*; see 657: or act. as in 677, *without [real] knowledge*.
688. τοῦμόν παριείς, κ.τ.λ. *neglecting my interest, and blunting my heart (disheartening me)*. Or, *blunting thine heart, i. e. thy good feelings towards me*.
690. ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα, *resourceless for all wisdom (matters of prudence,) without a way to wisdom*.
693. εἰ with indic., followed by ἄν with opt. (here thrown into inf. because dependent on ἴσθι) is used 'when the condition is a determinately expressed case, and the consequence is merely possible.' Matth. § 524. obs. 2, 1.
695. οὐρίσας, 2nd. sing. 1. aor. ind.; οὐρίσας, part. nom. masc. κατ' ὀρθόν, *on direct [course]*. 696. Supply γενοῦ.
699. δτου πρ. μῆνιν, *anger for—*; Comp. El. 100, note.
701. Κρέοντος, gen. placed absolutely, as if governed by περί. Answering to δτου πράγματος, 699. Κρέοντος οἷα βεβουλευκῶς ἔχει = Κρέοντος βουλευμάτων.
706. ἐλευθεροῖ στόμα, *keeps his own tongue clear from blame*.
707. ἀφείς σεαυτόν, scil., *from care*.
709. = βροτὸς οὐδεὶς μετέχων, ἔχων [μέρος], μ.τ.
717. *But three days did not separate the birth of his child (from what followed, scil. καί νιν κ.τ.λ.); did not elapse after the birth, before, καί—*. καί is used after definitions of time, where we should use a particle of time, for it denotes the close connection of things, whether in time or otherwise. For βλάστας = *birth*, comp. El. 440.
718. νιν ἄρθρα. The 2nd. subst. limits the idea to a *part* of the 1st. Comp. Aj. 310, δνυξί χερσί.

719. ὄρος, Cithæron. N.B. -σῖν ᾗβᾱ- tribrach.
724. ὧν, gen. after ἐντρέπον. Comp. 1226; μερίμνης, 728; Aj. 90, note; El. 182, 519, notes.
725. ὧν χρεῖαν, lit. *the necessity of which things, for, which things as necessary*; necessitas rei pro re necessaria.
731. λήξαντ' ἔχει nearly = ἔληξαν, Jelf, § 692.
734. ἀπὸ to be supplied before Δελφῶν.
735. τοῖσδε, *since these things*. τοῖσδε πεπραγμένοις. Dat. of that action with reference to which the time is measured; a kind of dat. commodi, Jelf, § 597.
741. ἔχων, supply [ῆν]. χνοάζων (742), same construction.
745. οὐκ εἰδέναι = λεληθέναι, 366. *I seem to have unwittingly thrown myself*. For λανθάνειν with part. Wor. § 165, obs.
747. ἀθυμῶ μή. Jelf, § 814.
751. οἷα, neut. pl. adv. comp. 763, 915; Jelf, § 869, 5.
761. ἐπὶ to be supplied before ἀγρούς. Comp. 734.
765. πῶς ἂν μόλοι, *would that, &c.* Aj. 389. Jelf, § 427, 4.
771. οὐ μή with subj. aor. = strong fut. Jelf, § 748. ἐλπιδῶν, gen. after τοσοῦτον, see 125, note. *Since I have come to such a pitch of hope*. Comp. 836.
773. διὰ τύχης ἰών = ἐν τύχῃ ὦν. El. 1509, note.
776. πρίν, *until*; used (after both neg. and aff. clauses,) when both actions are represented as past. Jelf, § 848, 3.
780. ὥς εἶην, opt. after καλεῖ, historic pres. comp. 1247.
781. ἡμέραν, acc. temporis. κατέσχον [χόλον].

784. οἱ δὲ κ.τ.λ. *They are vexed because of τὸ ὄν., against τῷ μεθ. Dat. incommodi; Jelf, § 601, 1.*
785. τὰ κείνοιιν = κείνω, El. 89, 261, notes. Acc. after ἐτερπόμην, *was satisfied with; comp. 936, note.*
787. μητρός, gen. after λάθρα, priv. adv. Jelf, § 529, 2.
788. ὦν. i. e. ἐκείνων, & ἰκόμην, ἄτιμον. Comp. 862. ἰκόμην = *I came to consult him about, and so takes acc. &. Gen. after ἄτιμον, dishonoured, i. e. unanswered, in those things which, &c. See Jelf, § 529, obs. 3.*
809. κάρα, acc. after καθίκετο. Compounds of κατὰ (of aiming at a person) generally take gen. Jelf, § 629, obs.
810. ἴσην [τιμωρίαν]. 815. τοῦδε ἀνδρός = ἐμοῦ, 534, 1018.
817. τινὶ = *it is not permitted to any one to—; τινὰ (818) = that any one should—.* This change of construction might be avoided by reading τινὰ in 817.
819. ὠθεῖν δέ. Supply [χρή] from μὴ ἔξεστι, 817; comp. 241. τάδε, explained by τάσδ' ἀράς, in apposition.
822. ἄρα; 1014; El. 614, note. 828. ταῦτα [ἔρχεσθαι.]
832. πρόσθεν ἢ = πρὸ τοῦ ἰδεῖν, or πρόσθεν ἢ ἴδοιμι.
840. σοὶ ταῦτα, *the same things with you.* 284; El. 269, note.
842. *That he spoke of robbers, how that they killed him, = ὡς λησταί νιν κατακτείνειαν.* Comp. 780.
845. τοῖς πολλοῖς, *those many whom you spoke of.* El. 931.
847. ἐμὲ ῥέπον. εἰ long before initial ρ. Comp. 71, note.
848. ἐπίστασο τοῦπος ὡς φανέν ὧδε.
851. εἰ δ' οὖν, El. 199, note. τι, acc. *in any respect.*

852. *He never will shew, rightly proved, that the murder of Laius was thy deed at least, since L. declared that he—.*

857. *So that not for an oracle's sake at least would I turn my eyes this way nor that henceforth.* μαντείας, gen. after οὐνεκα, El. 387, note.

860. στελοῦντα = μεταστελοῦντα. Comp. 433.

862. ὧν, i. e. τούτων & οὐ σοι φίλον ἐστί με προᾶξαι.

863. *Would that fortune might be with me while I observe, &c.; i. e. would that it might be my lot to observe, &c.* φέροντι, mid. more usual; El. 1096. Particip. for inf.

864. λόγων, gen. of that in which ἀγνεία should be shewn.

865. ὧν = περὶ ὧν, respecting which, &c. Comp. Lat. *leges majestatis* = *leges de læsa majestate*.

867. δι' αἰθέρα, in heaven. fem. here only in Soph.

868. νιν = αὐτούς, i. e. νόμους. 869. N.B. ἀνέρων.

873. ὕβρις, &c., supposed to refer to Alcibiades.

874. εἰ for ἦν, see 198, note.

876. *Having ascended to the highest [part of the] precipice, it rushes down (aor. for pres.) into a calamity (comp. El. 48) where [a man] uses not his foot to any purpose.* Liv. vi. 17; 'in præcipitem locum tollere.' ἀπότομον used as subst.; comp. Virg. *Æn.* xii. 687, 'Fertur in abruptum.'

881. λήξω ἴσχων, will cease to hold.

883. ὑπέροπτα, neut. pl. for adv. contemptuously.

885. Δίκας ἀφόβητος, unterrified by Justice. El. 343, note.

889. τὸ κέρδος. Comp. 526, note. *If he shall fail to gain*

his gains righteously and to restrain himself from unholy things, or shall cling to things that should not be touched, in his madness, (ματάζων). N.B. εἰ (not εἰ μὴ) is to be repeated after ἦ, 891.

892. ἐν τοῖσδε, *in these circumstances; in this case (if divine things are despised.)* εὕξεται, *shall boast that he wards off from his soul the darts of wrath. Or ἐρξεται, shall restrain himself so as to, &c. Or ἔξει, shall be able to, &c.*

899. Ἀβαισι, dat. loci. Town in Phocis. Herod. viii. 33.

901. *Unless these things shall so agree (scil. oracle with fulfilment) that they be pointed out by all men as notable examples. Comp. Hor. Od. IV. iii. 22. ἄρμόσει neut.*

903. εἴπερ ὁρθ' ἀκούεις, *if you are rightly so called. Comp. audis, Hor. Sat. II. vi. 20.*

907. ἐξαιροῦσιν, [*men*] *are disannulling; referring to 857.*

911. ἄνακτες, *lords; comp. 85, 284; explained in 1223.*

917. ἐστὶ τοῦ λέγοντος. Comp. 411, note.
εἰ λέγοι, *if one chance ever to speak. ἦν λέγῃ, if he (the particular one referred to) should speak.*

936. ἔπος, acc. of *object* after neut. verb of *emotion*, ἡδοιο. 785; Aj. 136, 790, 1085. Wor. § 138, obs.

947. ἴν' ἐστέ. An exclamation, not interrogative.

951. ἐξεπέμψω; *hast thou sent for me? Comp. 860.*

957. σημήνας γενοῦ = σήμηνον. 961. N.B. σμικρα.

963. *Yes! and long too is the time through which he lived; i. e. he [by his life] was commensurate with a long time.*

966. ὄρνις, acc. contr. for ὄρνιθας. Wor. § 26, obs. 4.

968. κεύθει, used neut. Comp. 153, note.
969. ἄψανστος, act. signif. 191, note; pass. construction, and so taking a gen. comp. 885. *I touched not the spear, [and so caused not his death,] unless perchance he died through regret for me.* ἐμῷ πόθῳ, comp. 337, note; El. 343, note.
977. ᾧ κ.τ.λ. *since for him fortune rules all; and he has no clear foreknowledge of aught.* τὰ τῆς τύχης = ἡ τύχη, 785, note. ᾧ dat. commodi.
979. ὅπως δύναιτό τις, *as one might happen to be able.* See 314, note; and Jelf, § 868, 3.
980. φοβοῦ ἐς, *be frightened about*; Ant. 376. Trach. 1211, 1243. μητρὸς μαντ., *oracles about your mother*; comp. 865.
983. παρ' οὐδέν, *as nothing*; El. 1327, note. ῥᾶστα, 883, note.
984. ἂν ἐξείρητο εἰ μὴ 'κύρει. See El. 374, note.
988. ξυνῆμ'. Comp. 628, ξυνῆς; but El. 131, ξυνῆμι.
991. τί δ' ἔστ' ἐκείνης, *what is it in her?* gen. with dem. or interr. pron. shews *in whom* a quality is found.
993. -τόν ἢ οὐ=iamb. 332, note. -χι θῆμι, tribrach=iamb.
997. The pass. properly has for its nom. that which was the acc. (object) of the act., the nom. of the act. being changed to gen. gov. by ὑπό, πρός. ἀπό, or ἐκ. If the act. governs a gen. or dat. the pass. is generally used impersonally, the object being left in the gen. or dat. Sometimes this gen. or dat. is made the nom. to the pass. Here act. ἐγὼ ἀφίκουν μακρὰν τῆς Κορίνθου; pass. ἡ Κορίνθος μακρὰν ἀπώκειτο ἐξ ἐμοῦ. ἀπώκειτο expresses two acts, *leaving*, and *living elsewhere*; *Corinth was deserted - and - dwelt - far - from by me.*
1002. ἐγὼ οὐχί. 332, note. 1005. [διὰ] τοῦτο.

1007. τοῖς φυτεύσασιν, i. e., *my mother*, so 1012, 1176; plur. for sing. 366, note: masc. for fem. El. 399, note.
1008. δῆλος εἰ εἰδώς, *you evidently know*; comp. 366.
1014. πρὸς δίκης, El. 1211, note. ἄρ' = ἄρ' οὐ; 822, note.
1016. ἐν γένει, = ἐγγενής, σοι. Comp. 1430.
1019. *But how can he who begat me be in the same relation to me as he who is nothing to me?*
1023. ἀπ' ἄλλης χειρὸς [λαβών.] μέγα = μεγάλως.
1027. πρὸς τί, *for what?* τόπους, [through] &c.; Aj. 30.
1029. ἐπί with dat. *on the condition of—for hire.*
1030. [Yes, I was in that humble state indeed,] but, &c.
1034. ποδοῖν gen. after διατόρους, *piercing thy feet*; 150, note.
1037. Supply [*was this thing done?*] 1034.
1040. οὐκ refers to the 2nd question in 1039, not [*myself.*]
1046. εἰδεῖτ' ἄν, for εἰδείητ' ἄν, pluperf. opt. as from a form εἶδημι. Jelf, § 313, obs. 4.
1050. καίρος, with inf. comp. El. 1338, note.
1058. ὅπως φανῶ, Jelf, § 811. 1065. μὴ οὐ, 12, note.
1074. ὅπως μή, Jelf, § 814. ἀναρρήξει, trans. *I fear lest she shall burst forth evils, &c.*; then 1076, ῥηγνύτω, *let her &c.*
1082. τῆς, comp. 200, note. So τῷ, 1102.
1088. οὐ for οὐ μὰ, comp. 660. *No, by Olympus, inexperienced, O Cithæron, shalt thou not continue to be on to-morrow's full moon, but that thee both [we] should magnify as πατριώταν, &c., and that thou shouldst be celebrated in*

dance by us, as bearing, &c. i.e. O C., thou shalt not fail to be praised &c. by me. N.B. change from act. to pass. construction in the two infin. clauses. *μὴ οὐ*, see 1065. *τὰν πανσέληνον* [*ᾧραν*] acc. of time; Jelf, § 577.

1096. For the order of *Φοῖβε, σοὶ δέ*, see El. 150, note.

1100. *Πανὸς προσπελασθεῖσα*, *approached by Pan.* Or was it some maiden [*approached*] by *Loxias*?

1112. *πάλαι* with pres. *we have been long seeking, and do still seek.* *ἐν*, *by, through.* *τῷδε τῷ ἀνδρί*, the Corinthian.

1117. *γάρ* in answers often elliptical. [*προὔχω*], *ἔγνωκα γάρ*.

1121. *οὗτος σύ*, voc. *heus tu.* Jelf, § 476, a. Aj. 71, 89.

1125. *τὰ πλ. τοῦ βίου*, *the greatest part of my life.* 125, note.

1128. *οἶσθα μαθών*, *are you conscious of having there by chance known this man?* 1130. *ἢ ξυναλλάξας*, *or of having in any way met with him ere now?* So 1181. El. 24, note.

1136. Instead of carrying on the sentence *ἐπλησιάζομεν ἀλλήλοις*, Soph. has left the former clause, (*ὁ μὲν*) incomplete, and referred the verb to the 2nd. subject only. *ἐπλησιάζον* has acc. of the place where (*τόπον*); dat. of person; and acc. of the length of time, Jelf, § 577.

1138. *χειμῶνα*, dat. is more usual in definitions of time.

1140. *ἢ οὐ* = monosyll., comp. 993, note. *λέγω κ.τ.λ.* = *τούτων, ἃ λέγω, ἣ τι πεπραγμένον ἐστίν, ἢ οὐ*;

1174. *πρὸς τί χρείας*; *For what purpose?*

1176. *τοὺς τεκόντας*, *his mother*; So 1184, 1185. 366, note.

1182. *ἂν ἐξήκοι* = fut., comp. 95, note.

1187. *ἴσα καὶ τὸ μηδέν*, *just as nothing.* Comp. 612. Jelf, § 594, obs. 4; Lat. *Æque ac.*

1190. φέρει for φέρεται. 1191. δοκεῖν [εὐδαιμονίαν φέρειν.]
1193. παράδειγμα in appos. with τὸν σὸν δαίμονα.
1194. βροτῶν οὐδέν, *nothing [in the lot] of mortals.*
1196. The address is turned from Œdipus to Zeus (1199); so that ὅστις, which is relative to the antecedent Οἰδιπόδα, is in the third person, and takes ἐκράτησε for ἐκράτησας. *For that he, O Zeus, having with extreme success (lit. in excess) hit the mark, acquired all-blessed happiness.* πάντα adverbial acc. Jelf, § 579, 6.
1200. θανάτων, gen. after πύργος, *a tower of defence against death; a warder off of death; comp. Ant. 1184. Virg. Æn. i. 27, "spretæ injuria formæ."* ἀνέστα, construction changed: for ἀναστάς, being coupled by δὲ to φθίσας μέν. See 452, note.
1202. καλεῖ, address turned again to Œdipus.
1203. τὰ μέγιστα, cognate acc. Comp. 264, note; 1223.
1204. ἀκούειν, *so far as I hear.* Comp. 82, note; El. 410, note; not dependent on ἀθλιώτερος. Comp. 1220.
1205. Supply ἐν before ἄταις; comp. 761; though ἐν seems superfluous after ξύνοικος, comp. 1239; El. 231, note. To ξύνοικος supply μᾶλλον from ἀθλιώτερος, Jelf, § 783, l. ἀλλαγῇ, *through change.*
1208. *For whom μ.λ.α. sufficed, that he as child & π. θ. should enter it.* παιδί *her child; πατρί her husband, father (of other children.)*
1214. τεκνοῦντα and τεκνούμενον agree with γάμον instead of the husband who contracted it.
1217. εἶθε μήποτ' εἰδόμαν. Jelf, § 856, obs. 2.
1219. ὥς περίαλλα, *excessively; comp. El. 1438, note.*

1226. ἐντρέπεσθε with gen. Comp. 724, note.
1228. νίψαι στέγην [ἐκείνα] ὅσα κεύθει. νίπτω (or νίζω,) taking doub. acc. Jelf, § 583, 130.
1231. αἱ φανῶσι, subj. without ἄν, expressing the indefiniteness belonging to a general statement. El. 1058, note.
1232. ἤδεμεν, Sophoclean 1st. pl. pluperf. for ἤδειμεν from εἶδω, οἶδα. Jelf, § 313. τὸ μὴ οὐ. Comp. 283, note.
1234. εἶπεῖν, inf. after τάχιστος, like Lat. supine in -u; equivalent to subst. with or without κατά. Supply [ἐστίν.]
1246. σπερμάτων, pl. for sing. scil. Œdipus. So 1248, τοῖς οἷσιν αὐτοῦ, to his own son.
1248. παιδουργίαν for παιδουργόν. Comp. 85, note.
1249. διπλοῦς for fem. Comp. El. 614, note.
1251. Construction, χ. μ. ἐκ τῶνδ' ἀπόλλ., οὐκέτ' οἶδα.
1256. ἐξαιτῶν does not apply so well to γυναῖκα κ.τ.λ. from it supply *seeking*. Comp. El. 182, note.
1259. ἀνδρῶν, i. e. ἡμῶν. 1260. ὥς, comp. 11, note.
1265. βρυχηθεῖς, depon. with aor. pass. γῆ, dat. loci.
1267. δέ, El. 27, note. τὰνθένδε, El. 1307, note.
1271. οὐκ ὄψοιντο, *saying such things as these, that they should not see him*. Opt. fut. in orat. obliq., where indic. fut. would be in orat. recta. Jelf, § 885, 3. [Herm. reads ὄψαιντο, i. e. *saying [that he did it] because they did not see, discover, what evils he did and suffered before.*]
1273. ἐν σκότῳ ὀψοίατο answers to οὐ γνωσoίατο. *In darkness, i. e. not at all*. Comp. Œd. Col. 131, 1575. -oίατο, El. 211, note.

1277. *They sent forth not [mere] drops, &c.*
1283. *θῆμέρα* for *τῇ ἡμέρᾳ*, the *ι* subscript being lost.
1285. *οὐδὲν ἐκείνων ὀνομάτων ὅσ' ἐστὶ κακῶν πάντων.*
1286. *σχολῇ κακοῦ*, *rest from evil.* Comp. Aj. 195, note.
1289. *τὸν μητρός-*. an aposiopesis. 1291. *δόμοις*, dat. loci.
1293. *μειζόν ἐστιν ἢ ὥστε φέρειν δύνασθαι τινά.* When a subject is compared with a whole proposition as being in some quality opposed to what is stated therein, the prop. is introduced after the comparative by *ἢ* with (or sometimes without) *ὥστε* and an infin. clause.
1296. *οἷον ἐποικτίσαι.* After a comparative demonstrative pronoun, the corresponding relative is often used instead of the regular *ὥστε*, while the following clause still remains infinitive, as if after *ὥστε*; thus the clause becomes *adverbial*, instead of *adjectival*: Jelf, § 836, 5.
1301. *μείζονα [πηδήματα]* acc. cognate. Comp. 264; 1327.
1311. *ἔν' ἐξήλλου*, an exclamation, not interrog., comp. 947; *whither didst thou leap forth!* 'quo tendebas, cum ista deinceps in me mala cumulares.' imperf. from *ἐξάλλομαι*.
1312. *ἐς δεινὸν [ἐξήλλετο.] ἐπόσιμον.* *fit for sight*, i.e. *fit to be seen*; pass. Adj. in *-ιμος* express a *fitness for* that which the root expresses; and hence sometimes appear to be act. sometimes pass. *φύξιμος* (Ant. 786,) *fit for flight*, i. e. *able to fly from—*; act.
1317. *οἷον* applies in sense equally to *οἷστρομα* and to *μνήμη*. *How at the same time!*
1323. *ὑπομένεις κηδεύων*, *you endure to attend.* Jelf, § 687.

1327. τοιαῦτα [μαράσματα]. ὄψεις 2nd acc. after μαρᾶναι.
1330. παῖθεᾶ tribrach=φόνου in antistr., 1350. See 190, note.
1331. νιν = αὐτάς (ὄψεις). 1335. ὅτω γε, El. 187, note.
1337. *What object of sight &c. is there for me? i.e. what can I behold, or love, or what can address me so that I should hear it with pleasure?* βλεπτόν, στερκτόν, like ἀκουστόν (1312), verbal adj. in τός. = *object of sight, love, hearing.* ἡδονᾶ in sense applies to the whole.
1347. νοῦ gen. comp. El. 920, note.
1348. *How could I have wished never to know you; how I wish I never had known you.* ἠθέλησα [ἄν.] 256, note.
1351. ἔρῳτο. mid. imperf. contr. for ἐρύετο from ἐρύομαι. Jelf, § 291, 4, obs.
1354. οὐκ ἦν. *Then had I died I should not have been &c.*
1356. *This would have been to my pleasure too.* Jelf, § 599, 3.
1359. βροτοῖς, *by men.* νυμφίος [τούτων, for ταύτης; 1246, note.] ἀφ' ὧν ἔφυν. So 1361, ὁμογενῆς [ἀπὸ τούτων] ἀφ' ὧν. ὁμογενῆς active.
1368. [ἄν] ἦσθα. 256, note. 1372. εἰς Αἴδου [δόμον].
1373. *Against whom deeds have been done by me greater than, i.e. too great for the rope, expiation by hanging.*
1376. βλαστοῦσα by hypallage for βλαστόντων. A subst. with a gen. subst. after it are often used as if they were combined into one subst., and the adj. which more properly belongs to the gen. is made to agree with the former subst. Thus here τέκνων is the principal idea, but the adj. agrees with ὄψις. προσλεύσσειν ἐμοί, *for me to see; explanatory infin. after ὄψις.* Jelf, § 667.

1377. Supply *shall they be seen* ; and in the next verse also.

1379. τῶν for relative ὧν ; comp. 1055. El. 205, note.

1380. *I, the one man of all most nobly born in Thebes.*

1386. *If there had yet remained any means of closing the source of hearing (hearing fountain) through my ears, I should not have refrained from, &c.* εἰ ἦν, κ.τ.λ. El. 374, note. τὸ μή, neg. after verb. of prohibition. Jelf, § 749, 1.

1389. ἵν' ἦ, *so that I should be ; in which case I should be.* So ὥς ἐδειξα, 1392. El. 1134, note. Wor. § 176, obs. 2.

1391. 3rd foot, -ρὼν τί μ' ἐ-, a dactyl.

1396. κακῶν gen. after ὑπουλον. *Festering beneath with ills ;* 83, note. 1397. εὐρίσκομαι ὦν. Jelf, § 684.

1400. For τοῦμοῦ πατρὸς αἶμα. 1376, note. El. 1390, note.

1401. Anacoluthon ; for -ὅτι, δράσας οἱ' ἔργα ἔδρασα, εἶτα τοιαῦτα ἔπρασσον. Or ὅτι superfluous.

1410. ὅπως τάχιστα. El. 1438. 1415. οἷός τε. 24, note.

1416. ὧν, gen. *in respect of.*

1417. τὸ πράσσειν κ.τ.λ. *for action and advice.* Inf. with neut. art. stands as acc. object of the verbal action preceding ; or after adj. (El. 1030, note) as the object in respect of which it is asserted, Jelf, § 670. Aj. 114.

1424. Addressed to the attendants and all, see 1429.

1427. δεικνύναι, inf. after αἰδεῖσθε = *respect the sun, [and forbear to] shew.* τὸ relative. 1379, note.

1430. τοῖς ἐν γένει [οὔσιν] = ἐγγενέσιν; dat. after εὐσεβῶς
ἔχει = εὐσεβὲς ἐστί.

1432. *You have withdrawn me from my expectation, scil. by
your kindness.*

1434. πρὸς σοῦ, *for thy good; e re tua*; Wor. § 198, a.

1435. τοῦ (τίνος) χρείας gen. after τυχεῖν. *And what do
you entreat me thus earnestly that you may obtain?*

1437. μηδενὸς gen. after προσήγορος, *conversing with none,*
act. as in 1338; Jelf, § 494; or *addressed by none*, pass.
as Phil. 1353; Jelf, § 483, obs. 3.

1438. ἔδρασ' ἄν, εἰ μὴ ἔχρηζον. El. 374, note. ἴσθ' ἄν
[δεδρακέναι με.] Comp. 937. Or, ἄν may be redundant.

1442. ἵνα χρείας, Jelf, § 527. 1445. τᾶν for τοι ἄν.

1447. τῆς κατ' οἴκου [οὔσης]. so 1430, note.

1451. ἔα scans as a monosyllable; so 1513.

1454. ἀπωλύτην, *were for destroying; designed to destroy.*
The imperf. expresses an action contemplated, but not
completed; finished so far as the *agent* was concerned,
where another's co-operation is needed. Jelf, § 398, 2.

1457. θνήσκων, *when just dying.* μὴ, *except; if not.*

1462. ταῖν δ' ἀθλίων [προθῇ μέριμναν.]

1465. ψάυοιμι opt. after ὅσων indef. El. 1378, note.

1466. μέλεσθαι inf. for imper. *pray take care.* El. 9, note.
μοι, *for me*, dat. commodi.

1472. τοῖν masc. for fem. ; *my daughters*. El. 399, note.
1474. τὰ φίλτατα, neut. Comp. Œd. Col. 1110 ; Phil. 434.
1478. ὁδοῦ, gen. pretii, of the thing valued : *for this journey (by which thou hast brought them)* : the payment or reward is described in 1479. Jelf, § 519.
1483. *Which contrived for your father's formerly bright eyes, that they should see thus, i. e. not at all ;* 1273, note.
1488. οἶον [βίον] βιώναι. cogn. acc.
1490. κекλαυμένοι, act. sig., *having wept ; hence in tears*.
1493. τίς παραρρίψει [κίνδυνον] λαμβάνων ; *who will run the risk of receiving ?* Partic. comp. 1323, note.
1495. σφῶν τε [γονεῦσιν].
1498. ἴσων ὦνπερ. Constructions of ἴσος ; i. with dat. ; ii. with καί and same case as the subject ; iii. with ὥς. iv. with relative. Jelf, § 594, obs. 4.
1500. ὀνειδιεῖσθε, fut. mid. Att. ; *such taunts shall ye receive on yourselves ; almost=pass. fut.* τοιαῦτα cogn. acc.
1503. -κέως ἄλλ' = iambus. 1505. σφε περι- tribrach.
1513. *That I may live where fate (fitness) permits me.*
1521. ἀφοῦ, *let go ; loose yourself from ;* with gen. Jelf, § 531.
1523. οὐ σοὶ κ.τ.λ., *did not benefit you in your life.*
1524. λεύσσετ' εἰς ὅσον κλύδωνα Οἰδίπους ὅδε ἐλήλυθεν.
1526. ζήλω καὶ τύχαις = ζηλωταῖς τύχαις, by figure ἐν διὰ δυοῖν, like 'pateris et auro,' Virg. Georg. ii. 192. ἐπι-βλέπων [ἦν] = invidit, Cic. Tusc. iii. 9 ; *who did not envy the good fortune of his citizens.* [Herm. δν τίς οὐ

ζηλῶν π. καὶ τ. ἐπ.; *whom which of the citizens did not congratulate, and envy his fortune?* Musg. ζήλω π. τῆς τύχης ἐπέβλεπε; *did not look on with envy because of—* gen. El. 920, note.

1529. πρὶν ἄν is used with subj. after a neg. clause, of something fut.=ἐὰν μὴ, *until*. Jelf, § 848, 4. Wor. § 177, obs. 2.

